Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 223. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 21, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 21-го ЛИСТОПАДА 1996 р. Ч. 223. РІК CIII.

Знайдено уламки літака МІҐ-29

Євпаторія (УНІАР). — За кілька кілометрів від цього кримського міста на узбережжі Чорного моря рибалки знайшли уламок крила військово-го літака МІҐ-29. Ще од-на частина крила потрапи-ла в рибальські сіті.

Експерти зробили висновок, що літак треба шукати на дні моря, а знайдені частини належать військовому літакові МІҐ-29, який зник 31-го жовтня над Чорним морем і яким керував Олег Кулик. У районі знахідок морські глибини сягають 700-800 метрів і це ускладнює пошуки.

З метою з'ясування чи відхилився загиблий літак від свого маршруту, експерти провели імітаційний лет на аналогічному літаку. Таким чином зроблено висновок, що через дві хвилини після проходження контрольного пункту над Джанкоєм, літак почав інтенсивно набирати висоту, при чому під кутом, який доходив до 60 ступенів. Це дає підставу вважати, що пілот повернув "до себе" кермо літака і зафіксував його в такому положенні. МІҐ-29 піднявся на висоту понад 12 кілометрів. Можливо, це сталося через втрату працездатности пілота.

У північній частині Криму тривають інтенсивні пошуки інших частин літака, які можуть допомогти прояснити причину, чому О. Кулик втратив керування, а тоді включив автоматичну систему "пошук горизонту", яка перевела літак в автоматичний режим лету. Висловлюються припущення, що, пролітаючи над морем, пілот вимкнув автоматичне керування і спробував керувати сам, але не зміг. Літак МІҐ-29 почав швидко знижуватися і під великим кутом упав у море. Швидкість падіння досягала 200 метрів за секунду, а технічні можливості українських радарів не дозволяють це зафіксувати, тому падіння і не помітили. За висновками фахівців падіння тривало 17 секунд, надто мало, щоб пілот міг встигнути щось зробити для виведення літака з піке.

Рух солідаризується з демократами Білорусі

Київ. — Центральний провід Народного Руху України висловив стурбованість розвитком подій в Білорусі після усунення голови Центральної виборчої комісії Віктора Гончара, повідомила 18-го листопада УНІАР.

Як відомо, президент Білорусі Алєксандер Лукашенко звільнив В. Гончара за те, що той остеріг, що не підпише результатів референдуму, який мав би надати більше уповноважень президентові. Звільнення активізувало протести громадян, які в жорстоких сутичках намагалася придушити міліція.

В час коли немає належної реакції з боку українського керівництва Народний Рух заявляє про свою рішучу моральну і політичну підтримку демократичним силам Білорусі, сказано у зверненні цієї організації. Рух також закликає світову громадськість і спільноту звернути увагу на порушення прав людини в Білорусі і домагання А. Лукашенка встановити в країні тоталітарний режим.

Випрацюють нову космічну програму

Київ. — Начальник відділу наукових космічних досліджень Національної космічної Агенції України Олег Федоров сказав на засіданні працівників Національної Академії Наук та Національної Космічної Агенції, що наступного року в Україні має бути випрацювана нова національна космічна програма, повідомила 18-го листопада УНІАР.

Звертаючись до учасників наради, яка пройшла під гаслом „Космічна наука України", О. Федоров повідомив, що цілі та основні напрямки наукових космічних досліджень визначатимуться з урахуванням тенденцій розвитку науки, рівня українських наукових шкіл, перспектив міжнародного співробітництва та можливостей використання української ракетно-космічної техніки.

О. Федоров також повідомив про те, як здійснювано в 1994-96 роках державну космічну програму. За його словами, перший етап цієї програми був спрямований на збереження науково-технічного потенціялу, виконання найважливіших міжнародних

(Закінчення на стор. 5)

В Туреччині загинуло 18 українських громадян

Стамбул, Туреччина. — В ніч з 16-го на 17-го листопада в одному з готелів Стамбулу загинуло під час пожежі 18 українських громадян, мешканців Харківщини, повідомила 18-го листопада УНІАР.

Причина пожежі невідома. Розслідуванням трагедії має зайнятися українська урядова комісія, яку очолить міністер у справах надзвичайних ситуацій Валерій Кальченко. В готелі мешкало загалом 68 громадян України, Росії та Македонії.

Голова обласної державної адміністрації Харкова Олег Дьомін проголосив 19-го листопада днем жалоби.

Створено Український Християнський Фонд

Київ. — Християнські організації України і ЗСА створили нову благодійну установу — Український Християнський Фонд, повідомила 19-го листопада УНІАР.

За словами засновників, новий фонд здійснюватиме благодійну і просвітницьку діяльність, а також сприятиме розвиткові науки і охорони здоров'я. Комерційних цілей нова організація не матиме і житиме з добровільних внесків.

Президент нового фонду Валерій Бабич, який є також головою Ради директорів Української Фінансової Групи і одним із засновників УХФ, сказав, що перший внесок у сумі 4.5 млн. дол. зробили християнські організації ЗСА.

Свої підписи під установчими документами, крім В. Бабича, поставили президент Всеукраїнського Об'єднання Євангельських Християн-Баптистів Григорій Комендант, президент міжнародної організації „Християнський міст" американець Майкл Моргуліс, голова Християнсько-Демократичної Партії України Віталій Журавський.

УХФ плянує вже наступного року відкрити реабілітаційний медичний центр, де лікуватимуться українські діти, які постраждали від чорнобильської катастрофи. Тепер вирішується питання щодо приміщення центру, який розташується в курортних місцевостях Закарпаття або в Криму.

Фонд також дбатиме про відродження християнської духовности, беручи участь у відновленні і реконструкції українських храмів.

Сестри Василіянки плянують духовний центр

Факс Чейс, Па. — Сестри чину св. Василія Великого розпочали 2.2 млн. дол. збірку фондів на встановлення Василіянської каплиці—духовного центру, котрий має постати на площі Матірного дому у Фокс Чейсі, Па.

Це буде перший цього роду Духовний центр у ЗСА, що буде зосереджуватися на василіянській і східній духовности та обслуговуватиме вірних з довколишніх околиць у ділянках оновлення і поглиблення їхньої віри, а також служитиме місцем для науки та духовної підтримки.

Згідно з провінційною настоятелькою Сестрою Доротеєю Анною Буковською, ЧСВВ, „Сестри Василіянки завжди були в авангарді в ділянці освіти, починаючи від народної почерез середню аж до вищої, тому цілком природним і зрозумілим явищем є цей крок у освітню ділянку дорослих".

Центр повинен бути втіленням василіянської духовности і зображувати повсякчасну присутність Бога. Архітектурно він буде показником українсько-візантійського церковного стилю. В ньому знаходитиметься бібліотека, заля нарад і каплиця, де вірні довколишніх громад могтимуть поглиблювати свій духовний ріст.

Центр буде місцем реколекцій, духовних унапрямлень, спільних молитов і літургійних відправ. Крім того, там відбуватимуться інформаційні та освітні майстерні, як і програми основних питань сьогодення — старости, розводу, смерти, супружжя і тиску, а також питань культурно-естетичних.

Запропонований 2.2 млн. дол. фонд має покрити кошти будови, обладнання, розмалювання іконостасу, стелі і стін, започаткування заплянованих програм і забезпечення майбутнього утримання центру.

СПАД ВИРОБНИЦТВА ТРИВАЄ

Київ. — Незважаючи на те, що в цьому році приватизація промислових підприємств зросла, спад виробництва не припинився, повідомила 20-го листопада УНІАР.

Згідно з інформацією, на 1-го січня цього року з 9,000 промислових підприємств роздержавлено 58.4 відс., а на 1-го жовтня — вже дві третини.

Однак спад виробництва порівняно з 1995 роком становив у першому кварталі 3.6 відс., у другому — 2.5 відс., у третьому 6.7 відс. У четвертому кварталі спад виробництва очікується на рівні 5.1 відс.

Серед причин спаду фахівці називають надмірні податки і невміння керувати підприємством в умовах ринку. Останнім часом акціонери і працівники підприємств звільнили чотирьох директорів у Хмельницькому, вісьмох — в Луганському і 11-ох — в Запоріжжі.

Китай і Росія домовляються

Пекінґ. — Китай і Росія домовилися про можливість підписання договору в справі зменшення військ на їхньому спільному та вимково довгому кордоні. Про це повідомили їхні міністри закордонних справ у понеділок, 18-го листопада.

Міністер закордонних справ Китаю Кіян Кічен, після зустрічі з міністром закордонних справ Росії Євгенієм Прімаковим, без жодних додаткових вияснень заявив, що „здійснено важливе домовлення". На пресовій конференції обидва міністри повідомили, що підписання формальної угоди в цій справі буде здійснено весною під час вершинної зустрічі президентів Жіянґ Джеміна і Бориса Єльцина в Москві.

Ще від 1969 року китайські та совєтські війська мали збройні сутички на цьому 2,500-милевому кордоні, коли то розбіжність комуністичної ідеології загострила ситуацію. Проблеми кордону дальше залишилися тими, які час до часу причинювалися до непорозумінь.

Папа дав авдієнцію Ф. Кастрові

Рим. — У вівторок, 19-го листопада, Папа Іван Павло II вперше прийняв на авдієнції у Ватикані президента комуністичної Куби Фіделя Кастра та погодився на його запрошення наступного року відвідати Кубу. Точної дати відвідин Папи до Куби ще не встановлено.

Згідно з речником Ватикану д-ром Жоакімом Наварро-Валльс, гість звернувся до Папи: „Ваша святосте, я сподіюся побачити вас невдовзі в Кубі", на що Папа звернувся до Ф. Кастра та попросив його передати народові Куби його благословення.

Зустріч цих двох непересічних особистостей була значною подією, зокрема коли брати до уваги відношення між Римо-Католицькою Церквою і комуністичним урядом Куби. Прийшовши до влади 1959 року, Ф. Кастро, який був вихований єзуїтами у приватних школах, відразу знаціоналізував все церковне майно, а священиків прогнав або ув'язнив. Щоправда,

(Закінчення на стор. 5)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

П. ЛАЗАРЕНКО ПРИВІТАВ ЗВ'ЯЗКІВЦІВ УКРАЇНИ

КИЇВ— Тут 16-го листопада, у День Працівників Радіо, Телеба-чення і Зв'язку прем'єр-міністер України Павло Лазаренко привітав їх від українського Уряду, відзна-чивши їхній важливий вплив на формування громадської гідности та національної свідомости. За словами Лазаренка, Уряд всіляко сприятиме розвиткові електронічних засобів масової інформації та зв'язку і бажає всім працівникам добробуту й нових успіхів.

ДІЇ УРЯДУ НЕАДЕКВАТНІ ЗРОСТОВІ ЗЛОЧИННОСТИ

КИЇВ. — Перший віцепрем'єр-міністер України Василь Дурдинець під час Дня Уряду у Верховній Раді наголосив, що заходи Уряду і правоохоронних органів у боротьбі зі злочинністю "неадекватні криміногенній ситуації в державі". Із запланованих на 1996 рік 11 млн.гривень на державну програму боротьби зі злочинністю отримано лише 1 млн. 350,000 гривень. На наступний рік для фінансування програми передбачено 10 млн.гривень. Голова Верховного суду України Віталій Бойко розповів, що в Україні зростає число засуджених за особливо важкі злочини. Зокрема за вбивство на замовлення у 1995 році засуджено 754 особи, з них 125 — до смертної кари.

ВІДКЛАДЕНО ВІЗИТУ ЧЕСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА

КИЇВ. — Відкладено візиту в Україну президента Чехії Вацлава Гавела у зв'язку з тим, що він дістав запалення легенів, повідомила 18-го листопада УНІАР, покликаючись на амбасаду Чехії. Лікарі наполегливо рекомендували чеському президентові лежати в ліжку і приписали інтенсивне лікування. За попередньою інформацією, Візита В. Гавела відбудеться у першому півріччі наступного року.

ПРОКУРАТУРА ВЗЯЛАСЯ ЗА ФІНАНСОВУ СФЕРУ

КИЇВ. — Генеральний прокурор України Григорій Ворсінов повідомив, що сьогодні пріоритетами органів прокуратури є усунення порушень у кредитно-фінансовій та банковій сферах, де вже виявлено 110,000 порушень законодавства, за якими порушено 5,000 кримінальних справ. Понад 500 кримінальних справ стосуються придбання чиновниками дорогих автомобілів та меблів, спорудження бюр та особняків. За 10 місяців цього року в Україні скоєно понад 100 злочинів із застосуванням вогнепальної зброї. Генеральний прокурор сказав, що правоохоронні органи виявилися неготовими до справжньої боротьби з такими злочинами, особливо в технічному пляні.

ЗАПОРІЗЬКУ АЕС ТИМЧАСОВО ОЧОЛИВ Д. БІЛЕЙ

ЕНЕРГОДАР,ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ. — Закінчився контракт з генеральним директором найбільшої в Европі Запорізької Атомної Електростанції Володимиром Бронніковим і колегія Державного комітету атомної енергетики відмовилася продовжити його з причини позапланових простоїв ЗАЕС під час ремонту трьох енергоблоків, що стало причиною зниження частоти в енергосистемі країни. Восени 1995 року рішенням колегії Державного комітету атомної енергетики В. Броннікова вже звільняли, але Кабінет Міністрів, очолюваний прем'єром Євгеном Марчуком, не затвердив це рішення, а Президент Л. Кучма відвідав Енергодар та особисто вручив В. Броннікову почесну відзнаку Президента. Бронніков критично ставиться до реформ в енергетичній галузі, наполягаючи на прямих контактах між підприємствами-виробниками енергії та споживачами. Обов'язки генерального директора ЗАЕС тимчасово виконує Данко Білей, головний інженер станції та перший заступник генерального директора.

СТВОРЮЄТЬСЯ КИЄВО-РУСЬКА УКРАЇНСЬКА ПАРТІЯ

КИЇВ. — Тут створюється Києво-Руська Українська Партія (КРУП). Голова організаційного комітету Іван Валеня сказав, що установчий з'їзд відбудеться у березні наступного року. Партія прагне об'єднати всіх, "хто розуміє світову місію Руси-України і готовий зміцнювати українську державу, рішуче захищати її від внутрішніх і зовнішніх руйнівних сил". Теоретичним підґрунтям діяльности партії будуть культурно-історичні цінності Київської Руси. І.Валеня був депутатом Верховної Ради попереднього скликання і висував свою кандидатуру на президентських виборах 1994 року, однак не зібрав необхідного числа підписів для реєстрації.

В.ЯВОРІВСЬКИЙ ЗАКЛИКАЄ ДЕМОКРАТІВ ДО ЄДНАННЯ

ХЕРСОН. — Депутат Верховної Ради України і голова Демократичної Партії України Володимир Яворівський відвідав Херсонщину. Під час виступу в Херсонському індустріяльному інституті, а також на зустрічах з громадськістю і журналістами він висловив переконання, що перемогти у майбутніх виборах демократи зможуть тільки після об'єднання. За словами Яворівського, ДПУ вже сьгодні є у бльоці з Партією Праці, Об'єднаною Соціял-Демократичною Партією та громадським об'єднанням "Вибір". Можливий також бльок з Християнсько-Демократичною та Народно-Демократичною партіями.

УКРАЇНСЬКИМ КОНСУЛОМ ПРИЗНАЧЕНО НЕУКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНИНА

КИЇВ. — Українським консулом в Банглядеші призначено не українського дипломата і навіть не громадянина України, а уродженця цієї азіятської країни Абдула Авадя Мінту. 18-го листопада міністер закордонних справ України Геннадій Удовенко вручив А. Мінту консульський патент і цим самим наділив його уповноваженнями представляти інтереси України в Бангладеш, що є рідкісним випадком у дипломатичній практиці. А. Мінту знають в Україні як підприємця, який багато зробив для налагодження тісних відносин між Україною і Бангладеш.

ПРЕЗИДЕНТ ХОЧЕ ЗМЕНШИТИ ПІЛЬГИ НАСЕЛЕННЮ

КИЇВ. — Президент Леонід Кучма висловився за зменшення пільг, які отримують українські громадяни, повідомила 20-го листопада УНІАР. За словами Президента, невиправданим є те, що, наприклад, 60 відс. киян користуються пільгами на громадському транспорті. Крім того, Президент вважає, що забагато людей мають пільги учасників ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи. Разом з тим Л. Кучма наголосив, що учасники війни обов'язково повинні користуватися пільгами. Згідно з українським законодавством, такими учасниками можуть вважатися громадяни 1938 року народження і старші.

На з'їзді в Бостоні відбулася сесія про М. Грушевського

Бостон (ПС–УІТ). — На 28-му Науковому з'їз-ді Американської Славістичної Асоціяції (ААASС) відбулася в суботу, 16-го листопада ц. р., в Бостоні сесія, присвячена пам'яті найвидатнішого історика України Михайла Грушевського, 130-ліття народження якого припадає в цьому році. Конференцію спільно зорганізували Українське Історичне Товариство і ААASС.

Тема сесії — „Теперішній стан української історіографії: сучасні течії і проблеми тенденційної інтерпретації". Слід зазначити, що це перша англомовна сесія, присвячена М. Грушевському, що відбулася на форумі американської славістичної конференції.

Сесію відкрив проф. Любомир Винар (Кентський стейтовий університет) і голова УІТ, який коротко з'ясував вклад М. Грушевського в українську історіографію, а також згадав про важливість англомовного перекладу „Історії України–Руси" М. Грушевського для розвитку української історіографії на Заході і про перевидання цієї праці в Україні. Він представив доповідачів і привітав присутніх на сесії науковців.

Першу доповідь виголосив д-р Богдан Клід (Альбертський університет) на тему: „Схема М. Грушевського східноевропейської історії в дискусії між північними і південними дослідниками". Він подав аналізу схеми М. Грушевського в контексті конфронтацій його головних історіографічних концепцій з російськими істориками, які здебільшого уважали, що Київська середньовічна держава Русь належить до історії Росії. Доповідач докладно обговорив поодинокі концепції істориків і також згадав про вплив В. Антоновича на формування деяких історіографічних поглядів Грушевського. Доповідач досліджує модерну українську історіографію, зокрема В. Антоновича і М. Грушевського.

(Закінчення на стор. 5)

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 18-ГО ЛИСТОПАДА, розпочалися у Раді безпеки Організації Об'єднаних Націй дискусії при закритих дверях на тему другої каденції Бутроса Бутроса-Ґалі на становищі генерального секретаря ООН. Незважаючи на те, що з 15 членів Ради безпеки ЗСА єдині, що категорично виступають проти його переобрання, а їхній представник до ООН Маделін Олбрайт заявила, що вона має намір в цій справі ужити належне Америці вето. На думку аналітиків, це буде тільки початком політикування, щоб не довести до конфронтації між найбагатшим і найсильнішим членом ООН і більшістю інших країн. Американські офіційні чинники зазначують, що в Конґресі Бутроса Бутроса-Ґалі уважають занадто повільним реформістом.

У СВІТІ

З ПОВОРОТОМ РУАНДСЬКИХ втікачів зі Заїру, зацікавлення міжнародних союзників подати під керівництвом Канади доброчинну допомогу потребуючим руандським почало зменшуватися. Одначе Канада твердить, що це завчасно відкидати таку поміч, бо навіть тим поворотським вона є конечною, не говорячи про тих понад 500,000, які ще залишились в Заїрі. Одначе справа присутности в Руанді міжнародних військових груп не є надто привабливою для руандських властей. Коли 34 канадських військовиків приїхали до Кігалі в Руанді для полагодження прелімінарної підготови, то їх на летовищі затримано. З уваги на те члени міжнародної коаліції у четвер, 21-го листопада, в Штутґарті в Німеччині вирішать як виглядатиме ця допомога.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Комерціялізація свят

Ще перед кількома роками, хоча комерційність вже брала верх у підготовці свят Різдва Христового на американському континенті, то таки була неписана засада, що ніколи не розпочинали тут хвилі оголошень, колядок і прикрашувань крамниць та вулиць перед Днем Подяки.

Сьогодні ще листя добре не пожовкне на деревах, як вже куди не оглянутися реклямують „близьке“ Різдво і купівлю подарунків з цієї нагоди. І хоча пишемо ці рядки ще за тиждень перед Днем Подяки, більшість вулиць в поодиноких містах вже прибрані червоно-золото-зеленими блискучими ґірляндами, у вікнах крамниць світять десятками світел різдвяні ялинки, а у славному Редіо Сити Голл вимахують стрункими ніжками „рокеттс“ у одягах Санта Клозів.

А всі ті необхідні тут реквізити Різдва висувають на перший плян для матеріяльної користи невільники комерційности. Ніякі почування, ніякі релігійні практики, а бажання заробітку і тільки воно керує тим щораз більшим прискорюванням святочного сезону, яке, бачимо, з кожним роком прибирає на силі, не меншає.

Здається, що про продаж різдвяних дарунків починають купці думати негайно після Різдва, найпізніше в січні-лютому, а відповідна реклями, каталоги і пропозиції знижкових цін, розсилається літом або вчасною осінню. І так не лише купці і власники великих крамниць, але і звичайні громадяни, які отримують поштою десятки кольорових каталогів, є довгими місяцями кормлені картинами Санта Клозів, дзвіночків, оленів і всіми атрибутами, що тут є ознакою Різдва. І де тут дійсна суть Різдва, де тут справжня коляда із радісною новиною, що народився Ісус, коли її чуєте кожного дня принайменше через кілька тижнів?

І чи може така радісна новина втриматися впродовж довшого часу у тому справді радісному настрої, який повинен бути з приводу народин Ісусика? Тут вже не тільки йдеться про настрої дорослих осіб, але і про дітей, в яких треба б це почуття в якийсь спосіб впоїти та їм це відповідно представити, щоб вони відчули релігійну силу цієї події та вміли її оцінити.

Але того вже майже зовсім немає, а комерційність із своїми перегонами, хто скорше і хто більше заробить на Різдві, сьогодні, у місяці листопаді, вже у повному розгарі. Вона поглинула майже всеціло зі собою колись дуже родинне тут і велике свято День Подяки, бо на нього немає спокійного часу і також відповідного настрою. Колись справжнє єдине може родинне свято в ЗСА тепер зійшло на другий плян, бо... немає часу. А всезнаючі комерціянти спішать оголошувати: „Не маєш часу відвідати маму чи бабуню на День Подяки? Пішли їм заплачений квиток до того, а того ресторану...“ Ще тільки і треба б додати: а сам піди за цей час купувати різдвяні дарунки, поки вони ще в нижчій ціні.

Правда, всезнаюча американська преса повідомляє вже тепер, що цього року пересічний американець видасть на різдвяні подарунки 800 дол., але ніхто не погордить навіть кількома заощадженими долярами.

А діти та молодь, ідучи вслід за батьками і панівною комерційністю та відповідними до неї реклямами, на кожному кроці тратять також вже зрозуміння для глибшого значення свят, дарма які б вони не були. І так День Подяки обмежується до „свята індика“, бо його консумція, а не що іншого, стоїть в осередку уваги цілого довкілля так, як Різдво і його велич залежить від кількости подарунків.

...Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи”разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Олександер Серафин

ЗАХІДНЯ ПІВКУЛЯ ТВОРИТЬ ВІЛЬНИЙ РИНОК

Після підписанння в 1993 році торговельного договору між ЗСА, Канадою та Мехіко (НАФТА), Уряд Клінтона скликав конференцію 34 країн західньої півкулі, щоб обговорити можливість поширення такої угоди на цей реґіон. Конференція відбулася 9 — 11-го грудня 1994 року в Маямі, Фльорида, 27 років після останньої зустрічі в Пунта дель Есте, Уруґвай.

Учасники конференції погодилися створити вільний торговельний простір для американців, від Аляски до Арґентини, до 2005 року.

Американська торговельна політика є дуже важливою для Латинської Америки, тому що ЗСА — найбільший торговельний партнер кожної з її країн. Їхні експорти до ЗСА становлять майже 100 блн. дол. річно.

Не всі країни західньої півкулі чекали на рішення маямської конференції. Деякі з них уже з'єдналися в реґіональні торговельні зони. Від 1-го січня 1995 року біля 90 відсотків торгівлі між Арґентиною, Бразилією, Уруґваєм і Параґваєм здійснюється без митного податку. Вони створили південний спільний ринок — МЕРКОСУР (по-еспанськи).

Другу торговельну групу творять Венесуеля, Колюмбія, Перу, Еквадор і Болівія. А третю — Мехіко, Колюмбія і Венесуеля. Чіле вважали гідним кандидатом в членство НАФТА, бо він приватизував 90 відсотків державних підприємств, знизив і відкрив двері чужим інвестиціям.

Ці торговельні зони мали поєднатися до кінця цього століття і створити вільний торговельний простір.

Мехіканська економічна криза перешкодила плянам Адміністрації Клінтона, створюючи надмірне неґативне наставлення Конґресу та інших впливових чинників до вільної торгівлі, головно до НАФТА. Перевибори президента також додали до зволікання справи.

Проґрес творення вільного торговельного ринку у південній частині Америки, одначе, не задержався. Великий поступ у цьому напрямі зробив МЕРКОСУР. Це є четвертий найбільший світовий інтеґрований ринок — після НАФТА, Европейського союзу і Японії. МЕРКОСУР начисляє біля 200 млн. населення і одного трильйона валового домашнього прибутку. Він експортував в 1995 році 72 блн. дол. і імпортував 76 блн. дол. в товарах. Його члени підписали від 1990 року 31 міжнародну угоду стосовно лібералізації торгівлі у їхньому реґіоні.

МЕРКОСУР ще не є повною вільною торговельною зоною, одначе це є його мета. Його члени, загально говорячи, додержуються спільної мети і виконують свої завдання. Проґрес партнерства можна міряти об'ємом торгівлі між ними, яка збільшилася з чотирьох блн. дол. в 1990 році до 14.5 блн. дол. в 1995 році. Між 1991 і 1994 роками члени МЕРКОСУР значно знизили тарифи на торгівлю товарами між собою. Сьогодні більшість товарів не має тарифів (поміж членами), а ті, що існують, будуть виеліміновані до 2000 року.

Члени МЕРКОСУР погодилися в кінці 1994 року створити митну юнію. Вони застосовують ті самі тарифи на товари, імпортовані з інших країн, які увійшли в дію від 1-го січня 1995 року, з деякими вийнятками і пізнішими змінами. В грудні 1995 року члени МЕРКОСУР погодилися удосконалити митний союз і вільну торгівлю до п'ять років. Це означає гармонізацію економічної політики і стандартизацію торговельних законів і процедур для своїх членів.

Протягом 1996 року тарифи на більшість торгівлі між МЕРКОСУР і Чіле мали бути знижені на 30 відсотків. Після 2000 року вони мають впасти до нуля протягом чотирьох років, з деякими вийнятками, на яких реченець продовжено. Чіле є тепер членом-співучасником з економічних і політичних питань. МЕРКОСУР веде подібні переговори з Болівією та іншими північними сусідніми країнами.

Економісти загально годяться, що МЕРКОСУР творить більше торгівлі, ніж її відводить. Лібералізація торгівлі спричинилася до створення місцевих ринків для виробників, зокрема автомобілів та їхніх складових частин, хемікалів та машинерії.

Країни МЕРКОСУР притягають іноземні інвестиції, які становили шість блн. дол. в 1994 і 1995 роках. Його найбільшим джерелом капіталу і торговельним партнером є Европейський союз, з яким підписано минулого грудня загальну угоду, яка визначає, що до 2005 року між ними буде вільна торгівля.

Є зовсім можливим, що наступним актом у творенні вільної торговельної зони у західній півкулі буде підписання угоди між НАФТА і МЕРКОСУР. Японський прем'єр під час своєї візити до цього реґіону, минулого серпня, висловив готовість почати діялог стосовно вільної торгівлі.

МЕРКОСУР зробив дійсно несподіваний поступ. Можливо, початок був легший, ніж буде майбутність. Важливим є вдержання макроекономічної стабільности та економічного росту. Арґентина і Бразилія, будучи ґіґантами реґіону, не можуть забути про спільне добро всіх членів МЕРКОСУР в теперішньому та майбутньому складі.

Тріюмф Ліста і Сука

Концерт-бенефіс Миколи Сука з участю Венді Віллер в УІА без сумніву міг задоволити найбільш вибагливу публіку Ню Йорку, що не позбавлена постійної нагоди слухати знаменитих виконавців Ліста з цілого світу. Невгаваючі „браво“ і вимоги наддатків, що були виразом спонтанного задоволення, яке виразно вималювалося на обличчях слухачів в УІА, були найкращим доказом успіху, на який Микола Сук справді заслуговував. Його виконання творів Ліста, якому цілий концерт був посвячений, було таке віртуозно блискуче і таке повне необхідного вибухового темпераменту, як рівнож і технічного володіння інструментом, що після цього можна було ставити собі питання, чи це був тріюмф Ліста чи Сука?

Не маючи, однак, відповідних компетенцій і самопевненого бажання виступити у ролі музичного критика, мушу, однак, як музично заворожений слухач подати лише загальні враження з цього незабутнього концерту. Прошу звернути увагу — ввесь дохід з нього наш піяніст призначив на фонд музичних вечорів в УІА, мистецьке керівництво яких він перебрав у цьому сезоні від свого музичного друга Олега Криси. Ця артистична великодушність надзвичайного музиканта, до якого приєдналася також співачка Венді Віллер, увінчалися повним успіхом. Заля УІА була виповнена вщерть, а за таке блискуче виконання творів Ліста, скажімо відверто, можна було платити навіть подвійну ціну за квиток, бо чим він, за найвищим рівнем мистецького виразу, різнився від подібних у Карнегі Голл?

Може трохи прикро, а трохи дивно вразило те, що серед добірної публіки було вийнятково обмаль українців, а то передусім навіть із постійних і вірних бувальців імпрез в УІА. Дехто пробував оправдувати це сумне ствердження тим, що концерт відбувався у „звичайний“ день, а не під кінець тижня. Однак цей фактор часу однаково торкається як неукраїнців, так і українців, і не може в цей спосіб оправдати того браку зацікавлення серед нашої публіки.

До того ж серед цих постійних, яких можна справді було порахувати на пальцях рук, вже таки зовсім забракло молодших мельоманів. Треба надіятися, що цей дивний початок не буде правилом і на черговому концерті побачимо врешті-решт українські молоді обличчя. Це буде напевно цінною нагородою для музичного директора, який стільки докладає зусиль, щоб підібрати якнайкращі програми, а передовсім усіми можливими і неможливими засобами якнайкращі мистецькі сили. Саме завдяки тим його старанням ми мали нагоду на бенефісі почути вперше співачку, наділену незвичайною культурою із блискучими співочими даними та музичним виробленням, яке вона здобула у найкращої своєї учительки співу, якою є її мати, драматичне сопрано Джуаніта Віллер. Вона прославилася виконанням понад 200 разів головної ролі в опері „Сальоме“ на сценах Европи і ЗСА. В. Віллер студіювала в Европі, а маючи широкий співочий репертуар, була в змозі показувати свої вокальні здібності у ряді престижевих фестивалів та концертів. Треба сподіватися, що її виступ в УІА, будучи першим, не буде останнім, а її поява і голосові можливості зачарували нас усіх і тому чекатимемо дальших зустрічей з нею на сцені УІА. Можна лише подякувати М. Сукові, що дав нам змогу відкрити талант В. Віллер і почути пісні Ліста в її виконанні.

Дружні стосунки між музиками є рідкістю, бо конкуренція та завись до того не хочуть допустити. Але у нашого нового музичного керівника вечорів в УІА вийняткова вдача і особливе відношення до людей. Тому зовсім не дивно, що він з радістю повідомляє нас після концерту, що його друг і товариш у музиці піяніст Володимир Винницький погодився дати в 1997 році подібний концерт-бенефіс з прибутком на музичну програму в УІА, але бенефіс складатиметься з творів Шопена.

Не дивно, що М. Сук має багато друзів-симпатиків піяністів. Ось мала я саме нагоду поговорити про Миколу, а передусім про концерт в УІА із відомою польсько-українською піяністкою Ніною Кузьма-Сапієвською, яка була на тому концерті і оцінює Сука дуже високо.

„Микола Сук“, — каже вона, — „устосунковується до своєї гри у спосіб, який мають тільки найвищої кляси світові піяністи нашої доби. Він демонструє бездоганний артизм, віртуозність, пристрасть і непогамовану спрагу музики. М. Сук, як виконавець музики Ліста, разом із чудовою молодою співачкою, наділеною кришталево чистим голосом, подарували нам незабутній вечір. Тому чекаємо нетерпеливо на концерти, подібні своєю віртуозністю в найближчому майбутньому“.

Що можна додати до такої оцінки відомої піяністки про свого колегу? Хіба б з нею разом сказати: чекаємо дальших таких концертів!

О. Кузьмович

Юрій Р. Рибак

ПРО НАРОД НАВАГО І ЩЕ ДЕЩО

Народ наваго — це плем'я індіян, що живе головно у стейтах Арізона, Ню Мексіко, Кольорадо і Юта. Це найбільша резервація індіян у ЗСА, бо тут на території 24,000 кв. миль живе 200,000 осіб. Назва „наваго” походить від місцевости Набагу, де колись жили предки. А нині їхні нащадки називають себе Doné, ще означає народ. Офіційну назву „народ наваго ” визначила була племінна рада 1969 року. Народ наваго ділиться майже на 60 кланів, де кожний індивідуум дістає членство клану у спадок від матері. Майно теж успадковується за традицією від матері, та попри це увійшов також звичай застосувати закон „білих” і одержувати спадок від обох батьків.

Наваги походять від однієї з груп апачів, що прибули з Канади приблизно тисячу років тому. Під впливом людей племені пуебльо вони вивчали землеробство, як теж прийняли релігію, соціяльну організацію і ремесло, чим остаточно різняться від апачів. Годівля рогатої худоби і овець, що запровадили були еспанці, доповнила сільське господарство як важливий середник прожитку і засобів існування. Обрібки металів навчились від мехіканців, що відкрило поважне джерело доходу. Наваги особливо відомі зі своєї майстерности у виробах срібла і півкоштовних каменів. Їхні візерункові ковдри, ткані на звичайному ткацькому варстаті, втішаються загальною популярністю.

Малі підприємства, головно родинного характеру, займаються ювілерством і ткацтвом, як теж фармерством і скотарством. Вони продовжують втримувати своє значення для народної економіки. Тут слід не забувати про соціо-економічний вплив зі сторони таких фахівців, як інженери, техніки, гірники і учителі. Все ж таки найбільшими працедавцями є федеральні і племінні уряди. Наваго під своєю адміністрацією має, між іншим, власні парки і розвагові місця, свою поліцію і освітні програми. Існує Community College, якого вперше в історії коледжів власником і зарядом є індіяни.

Найбільший, мільйоновий бизнес — це здавання в оренду (lease) права на видобування вугілля. У 1970 роках тут були найбільші у світі копальні. Та виявилося, що оренда, помимо свого значення, стала джерелом суперечности. Голос тут піднімають мешканці і щораз більше критикують нищення їхньої землі та переміщення родин з огляду на гірниче поширення експлуатації. Небезпечним для довкілля стали теж поклади радіоактивного урану.

Але як би не було, виходить, що зріст індустрії і туристики в резервації обіцяє й майбутньому зробити народ наваго одним із найбагатших племен у ЗСА.

У минулому — так думають історики — народ наваго, який перебував відносно далеко від центрів населення, мав змогу задержати велику частину своєї спадкової землі, а далекі віддалі і погані дороги дозволили продовжувати культуру, звичаї і мову. І який курйоз: ця мова стала унікальною зброєю під час Другої світової війни.

У 1942 році US Marine Corps звербував навагів, щоб їх навчити порозумівatись кодом, тобто „збіркою умовних знаків, які вживають для секретної пересилки зв'язкових доручень”. Кваліфікацією для цього особливого завдання була саме мова наваго. Чому? Бо виявилось, що вона зовсім незрозуміла для того, хто не жив між цим народом і не простудіював її до найглибшого коріння. Дивним збігом обставин наваго було тим одним індіянським плем'ям, мову якого німецькі мовознавці не студіювали перед війною. Вартість унікальности мови зросла з фактом, коли у 1942 році підраховано, що у світі тільки 28 осіб неіндіян розуміли, що говорить наваго. Його ж бо мова — це, властиво, „схована” мова, бо вона не має азбуки і писаних знаків. Її вживають „з надзвичайною точністю і особливою увагою на тонкість відхилення і висоти тону, а відповідне наголошення може одному слову надати кілька значень”.

При встановленні коду звернено теж увагу на асоціяцію, себто „зв'язок між окремими уявленнями, які мимовільно викликують одне одно”. Ось наприклад: літак — у коді стався яструбом, корабель-панцерник — китом, підводний човен — залізною рибою, амуніція — всіми сортами шкаралупок, протитанкова зброя — черепахою, Австралія — скрученим капелюхом, а Китай — пасмом волосся... А для слів, що не були кодовані, вигадано для латинської азбуки код, щоб можна було слова вимовляти за буквами.

(Закінчення на стор. 5)

І. Дибко-Филипчак

З'єднались два світи в одній любові

III

Йдучи дорогами Лос Анджелесу закрадається тривога:

Із краю рідного я виріс
свою пісенну українність
і ті пориви благородні,
що народились ще в Городні.
В ній почалось моє горіння.
Бодай на стрітах, авеню
не розгубить того вогню.

Йдучи тими „стрітами й авеню“ стрічає почуття прикрости — Абрам Кацнельсон, на вільній землі Вашінгтона, стрічає парадокс:

Скільки тут приголомшливих вражень.
Океан, хмарочосів ряди.
Тільки прикро, що звуся тут „рашен“,
хоч прибув з України сюди.

Не диво, що „рашен“ подразнює поета, адже ж він й досі у полоні туги за Україною і щиро до цього признається:

І тут в Америці, живу я Україною —
любов'ю давньою своєю і незмінною.
На місяць глянув — і кортить, немов люнатику
Пройтися ще раз по вечірньому Хрещатику.

Навела я, у малих лише дробах, паралелі — рівнобіжності у подіях двох народів, що увійшли у спільний знаменник любови одного серця, поета Кацнельсона, але ще слід і згадати про співзвучність справедливости й людяної правди. А це саме у вірші, де поет до болю переживає ниций вчинок погані-людини, яку й не слід би назвати людиною, бо запалила двері:

щоб у сні я задихнутись міг в диму,
в огні, коли спалить не встигли у Треблінці.
Ні, ні, зробили це не українці —
а виродки!... За що такий удар?
За вірші, що писав про Бабин Яр?
Чи що єврей і славив Україну?
Ні, гнів не засліпив моїх очей
і розуму... Я злість не перекину на весь народ...

Так же ж і „перекинув“ український народ провину „архітекта“ голодомору в 30-их роках, на увесь народ Ізраїля, і дозволив спокійно прожити, до спілих років старости, у дусі людяности, яку так щиро наголошує Кацнельсон у своїх віршах — шедеврах висот, яким слід би стати і моттом декотрих телевізійних передач, в Америці, бо: „Ні, ні, зробили це не українці... не весь народ...“

У роздумах над людьми і... „людьми“, приходить до висновку поет:

Це ж планета, немов неприкаяна,
Терпить, Боже, від того, що ти
сотворив разом Авеля й Каїна,
Два брати. Два світи. Два фронти.
А, ось у другому вірші:

В людині кожній і у кожній нації,
буває, йде двобій добра і зла.
Твори, щоб сила творчості могла
перемогти смертельний жах руйнації...

Тому вірить Абрам Кацнельсон, що настане пора... і:

От статуя на березі Дніпра:
висока жінка підняла меча.
Я вірю не, що настане тут пора:
в руці не меч засяє, а свіча,
свіча любові, миру і свободи.

Тому саме дуже на часі слова поета у вірші з1992 року:

Чи не та вже кров тече у жилах,
що стає все більше з кожним днем
зубожілих, серцем збайдужілих,
не запалених святим вогнем.
Чи то кров у них така іржава:
менш снаги, а більш хвороб і втом.

(Закінчення на стор. 5)

БУДІВНИЧІ РЕПРЕЗЕНТАТИВНОГО УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

1994-1995 рр.

Головним завданням Українського Музею в Ню Йорку є зберігати і популяризувати мистецькі скарби та історичне надбання українського народу. Управа Музею закликає громадянство до активної участи у розбудові цієї важливої інституції, яка розвинулася на одне із найбільших досягнень української діяспори в Америці. Додайте свою цеглину до спорудження нового будинку. Український Музей складає щиру подяку громаді, своїм приятелям, прихильникам та любителям українського мистецтва та культури за фінансову допомогу і підтримку проєкту будови.

Подаємо листу жертводавців до Будівельного Фонду, що протягом 1994-1995 рр. пітримували розбудову Українського Музею датками 100.00 дол. і більше. Повну листу усіх жертводавців подаємо щороку в музейному Річному Звіті.

Управа Українського Музею

$75,867.23
Dr. Alexander & Yaroslawa Gudziak

$75,000.00
Dr. Irma Krushelnysky
Dr. Andrew & Wladimira Maciurak

$45,000.00
Michael Kuczer

$25,050.00
Olga Dziadiw

$25,000.00
Ostap & Ursula C. Balaban

$24,280.00
Myron & Irene Russnak

$20,000.00
SUMA (Yonkers) Federal Credit Union
Ukrainian Self Reliance Federal Credit Union - PA

$15,419.32
Estate of Nina Tychonenko

$13,000.00
Lydia Kyj

$10,000.00
Anonymours (M. B.)
Stefania Sawczuk
Selfreliance (N.J.) Federal Credit Union

$9,700.00
Mark & Dr. Ariadna Bach

$8,000.00
Drs. Omelian & Tatiana Antonovych
Wolodymyr & Anna Rak

$7,500.00
Estate of Olha Marta Lukach

$6,000.00
Ihor & Roma Hayda

$5,645.00
Orest & Lidia Bilous

$5,500.00
George & Oksana Melnykowych

$5,175.00
Dr. Mykola & Nadia Deychakiwsky

$5,000.00
Mykola & Mae Bojczuk
Dr. Arthur & Irene Hryhorovych
Serhiy & Maria Krotiuk
Walter & Oksana Procharenko
Hrihoriy Sarab
Ukrainian American Senior Society I - Miami

$4,300.00
George & Maria Honczarenko

$4,000.00
Josef & Stefania Porajko

$3,700.00
Dr. Roman & Anna Alyskewycz

$3,000.00
Stefania Cehelsky
Lydia Choma
Myron & Olha Hnateyko
John & Sophie Wynnyk
Arkadi Mulak-Yatzkivsky
Dr. Karl & Sophie Zaininger

$2,950.00
UNWLA Branch 66

$2,600.00
Orest & Lydia Glut

$2,500.00
Eugene Klymko

$2,150.00
Bohdan & Iryna Czajkowskyj

$2,130.00
UNWLA Regional Council Ohio

$2,100.00
Drs. Rudolf & Maria Fisher-Slysh
Jaroslaw & Maria Tomorug

$2,045.00
Myroslaw & Luba Prokop

$2,020.00
Dr. Bohdan & Joanna Celewycz

$2,000.00
Anonymous (P.F.)
Theodore Bajko
Borys Halahan
Zorianna Klufas
Eugenia Milano
Irene Ochrymowych
Oksana Prystay
Myroslaw & Nadia Shmigel
Wasyl & Brigitte Sosiak
UNWLA Branch 56
Ukrainian Selfreliance Hartford Credit Union

$1,987.70
UNWLA Branch 75 & Building Development Committee - NJ

$1,715.09
UNWLA Regional Council -PA

$1,600.00
Walter Buciak

$1,500.00
Lydia Ficalowych
Boris & Marta Shmigel
Wolodymyr & Katerine Wolowodiuk

$1,400.00
Dr. Osyp Danko

$1,335.00
Myroslawa Sawchak

$1,300.00
Bohdan & Isydora Bojarskyj
UNWLA Branch 83

$1,267.00
Martha Cymbalisty

$1,250.00
Yaroslaw & Luba Fedun
UNWLA Branch 1
UNWLA Branch 24
UNWLA Branch 93

$1,230.00
Wolodymyr & Kateryna Papuha

$1,220.00
UNWLA Branch 64

$1,200.00
Maria Figlus & Odarka Figlus

$1,175.00
Maria Kohutiak-Hladky

$1,141.00
Dr. Eugene & Nila Steckiw

$1,130.00
Lubomyr & Stefania Humeniuk

$1,125.00
Wolodymyr & Olympia Rohowsky

$1,100.00
Oksana & Oleh Lopatynsky
John & Ulana Sos

$1,065.00
Olena Bobyliak

$1,050.00
UNWLA Branch 35
UNWLA Branch 67
Victor & Nadia Vinych

$1,025.00
Rozalia Fenchynsky
Dr. Tatiana Kyshakevych

$1,020.00
Dr. Leo & Irene Kushnir

$1,010.00
Bohdan & Irene Hlushewsky

$1,000.00
Wasyl Bilyk
Dmytro Bobelak
Wolodymyr Duczynskyj
Estate of Anna Prytula
Roman Ferencevych
Roman & Maria Tershakovec Hawrylak
Oksana Baltarowich & George Hud
Dr. N. Terebus Kmeta
Andrey & Vera Kosovych
Nadia Kostyk
Michael & Olga Kowalchuk
George & Mira Kowalczyk
Sophie H. Kudryk
Dr. Jaroslaw & Alla Leshko
Anton Mulyk
Roman & Marta Nawrocky
Aka Pereyma
Rochester Ukrainian Federal Credit Union
Oleh & Lydia Sawkiw
Self Reliance Association of American Ukrainians
Selfreliance Association - N. Y.
Dr. Nestor & Nila Sendzik
Roma Shuhan
Anthony & Vera Shumeyko
Peter & Ilona Shyprykevich
Alexander & Sophie Skop
Maria Starostiak
Bohdan & Slava Storozuk
Joseph & Natalia Sygida
Ti Shcho Hrebli Rvut, PLAV II Kur.
UNWLA Branch 58
UNWLA Branch 113
Ukrainian National Association
Ukrainan National Home - NY
Ukrainian National Home - Lorain OH
George Wasyleniuk & daughter Marusia
Thomas Yarema
Olga Zenecky

$954.00
UNWLA Branch 99

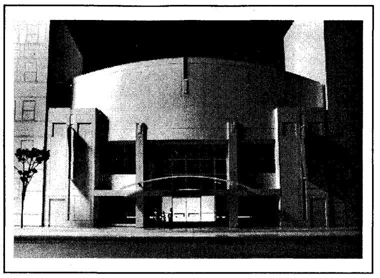
$900.00
Ihor Bilewich

$825.00
Mary Dushnyck

$800.00
Ivanna Martynetz
Dr. George & Christina Swyschuk

$770.00
Adrian & Martha Derhak

$750.00
Olga Moroz
John & Chrystyna Pluta
Myron & Maryann Zajac

$700.00
Dr. Witalij & Alexandra Bohdaniw
Daniel Kashimer

$685.00
Osyp & Sinaida Lewycky

$675.00
Ludwyk & Ariadna Lapychak Bach
Lidia Krushelnytsky

$630.00
Mykola & Helena Hoshovsky

$625.00
UNWLA Branch 89

$615.00
UNWLA Branch 119

$610.00
Rev. Yourij & Zoria Malachovsky

$600.00
Kornel & Emilia Dziuba
Zenon & Dozia Krislaty
Andrew & Anna Malan
Myron Zaluckyj

$540.00
Anna Kapitan
Wolodymyr & Lidia Magun

$530.00
Lydia Kozak

$525.00
Christine Hoshowsky
Luba Mryhlotsky
UNWLA Branch 25

$520.00
Irene Capar

$515.00
Olha Cherwinsky

$510.00
Natalie Chuma
Eugene & Natalia Zmyj

$500.00
Wolodymyr & Halyna Balaban
Jaryna Turko-Bodrock
Wiaczeslaw Cetenko
R. Joseph & Tania D'Avigon
Adrian A. Dolensky
Olha Dubyk
Kryil & Irene Hryhorowych
Eugene & Tatiana Iwanciw
Lubomyr & Oksana Krushelnycky
Dr. Ihor & Alexandra Magun
Dr. Alexander Motyl
Dr. Mary Motyl
Jaroslaw & Halyna Oberyszyn
Irene Iwanczuk Petrie
Helen Prociuk
John I. Romanation
Self Reliance (Baltimore) Federal Credit Union
Ludmyla & Wasyl Serdiuk
Yaroslawa Solhan
Andrew Steckiw Esq.
Robert & Marta Torielli
Oleh & Dr. Renata Holod Tretiak
Maria Turko
Dr. Stefan & Tamara Tymkiw
Jaroslaw & Maria Tymoczko
UNWLA Branch 28
UNWLA Regional Council - N.Y.

$492.00
UNWLA Branch 108

$475.00
Melania Banach

$425.00
Anna Markewych

$420.00
Anna Politylo

$400.00
Roman & Nina Ilnytzkyj
Ivan Pelech
Roman & Irene Wynnyk

$370.00
Lydia H. Hoshovskyj

$350.00
Orest & Ariadna Fedash
Edward & Helen Melnyczuk

$345.00
Jaroslaw & Nadia Bihun

$325.00
Myron & Luba Cholhan

$320.00
Olga Trytyak

$315.00
Mykola & Anna Jejna

$302.00
Dr. Zenon Kuc

$300.00
Dr. Myron & Martha Martyniuk Bodnar
Dr. Jeremias & Natalia Dubyk
Mykola & Zirka Haliv
Ivan & Irene Mokriwskyj
Larisa Paschuk
Maria Sawycky
Bohdan & Christina Shepelavey
UNWLA Branch 38

$275.00
Myron & Christine Melnyk
Wolodymyr Motyka

$270.00
Wolodymyr & Luba Delkewycz

$265.00
Oleh & Christina Danyluk

$260.00
George & Maria Shtohryn

$255.00
Prof. Petro & Lesia Goy

$250.00
Luba Artymyshyn
F. Michael Conte
Mr. & Mrs. Mychajlo Furda
Adrian & Lillian Iwanczuk
Myron & Marijka Kukuruza
Dr. Z. Lew & Oksana Melnyk
Victoria Novotny
Orest Poliszczuk
Bohdan & Chrystia Senyk
Myroslaw & Zoriana Smorodsky
Dr. Dennis & Myra Stachiw
Ivan Stebelsky
Bohdan & Oresta Tkaczuk
UNLWA Branch 13
Ukrainian National Association Branch 25

$230.00
Stefania Semuschak

$226.00
Emilian Yourczynskyj

$225.00
Marta Danyluk
Volodymyr & Ulana Diachuk

$215.00
Wolodymyr & Stefania Chornodolsky
Committee for event "Siak i Tak"

$210.00
Myra Mandzuk

$200.00
Katerina Rakoczy Barsigian
Roman & Irena Badiak
Roman & Anna Bajlak
Dr. Walter & Christine Baranetsky
Michael & Luba Darmochwal
George & Christina Farion
Roman Herasymowycz
Roman & Wasia Hordynskyj
Eugene & Anne Iwach
Bohdan & Iwanka Kozak
Ada Kulyk
Wasyl & Wira Liscynesky
Myroslawa Mandrusiak
Bohdan Markiw
Dr. Bohdan & Tamara Mryc
Dr. Yaroslaw & Yaroslawa Panchuk
M.T. Pelensky
Drs. Julian & Myloslawa Salisnjak
Dr. Theodosy & Daria Samotulka
Stefania Sawka
Stefan & Anna Sekreta
Stefan & Wolodymyra Slywotzky
UNWLA Branch 106
UNWLA Branch 120
Zenowia Worobec
Myra Zalucky

$195.00
Wolodymyr & Bohdanna Slyz

$192.00
Eustachia Milanytch & Motria Milanytch

$180.00
Wasyl & Anna Natyna

$160.00
Drs. Roman & Stefania Baranowsky
Stefan & Luba Iwanchuk

$155.00
Wasyl & Pauline Kaminsky

$150.00
Dr. Nicholas & Christina Baranetsky
Drs. George & Stephania Bereznicki
Dr. Roman Bilak
George Kaczmarsky
Dr. Daria N. Lissy
Edith Morozynsky
Dr. Joseph & Lydia Oryshkevich
Dr. Alexandra Shkolnik
St. Wolodymyr Sobor - Ohio
Roman & Ivanna Prypchan
Irena Wolosenko

$145.00
Stephan & Olha Hanushevsky
Olena Kachala
Maria Mulkewycz
Dr. Jaroslaw & Larissa Muzyczka

$140.00
Dr. Zenon & Irena Machajluk
Kateryna Mysko

$130.00
Walter & Irene Hordynsky
Jaroslawa Stasiuk
Drs. George & Luba Stefaniwsky

$125.00
Alexandra Juzeniw
Dr. Eugene & Wolodymyra Kotyk
George & Alexandra Macyk
Maria Plakyda
Harry & Rosalie Polche
Marta Shyprykevich
Dr. Andrew & Tatianna Tershakovec
Dr. Ostap & Vera Tershakovec
Jaroslawa Tomycz

$120.00
Mychajlo & Olga Moczula

$115.00
Dr. Vladimir & Nadia Shkilnyk

$110.00
Roman & Theodora Bryttan
Zenowij & Dr. Teodozia Sawyckyj

$105.00
Wasyl & Maria Kachun
Walter & Sofia Kostiuk
Alexander & Maria Motyl
Dr. George & Mila Rusyn

$100.00
Richard & Olga Alvino
Basil & Martha Andriuk
Jarema & Barbara Bachynsky
Petro & Daria Basalyk
David & Katya Bissell
Mr. & Mrs. S. Bak-Boychuk
Constantine & Theresa Ben
Anna Bilevych
Mary Bodnar & Sonia Bodnar
Mark Bukachewsky
Andrew & Irene Burak
Committee of 1,000 Millenium of Christianty of Ukraine
Gregory & Miroslawa Danylyshyn
Vera Deychakiwsky
William & Osypa Dudynsky
Orest Dutka
Dr. Mychajlo & Olha Dymicky
Arian & Ina Dzerowych
Lubomyr & Anna Galuga
Dr. Julian & Olga Gnoj
Stephan & Nadia Grobelsky
John & Laura Gulycz
Dr. Erast & Lydia Haftkowych
Bohdan & Lydia Hajduczok
Bohdan & Marta Halarewicz
Stefan & Volodymyra Hankewycz
Zoya Hayuk
Omelan & Marijka Helbig
Christina Hewko
Mykola & Luna Hirniak
Irena Hladky
Anthony & Tekla Hnatyshyn
Ivan & Sofia Holowko
Dr. Jurij & Myroslawa Hrab
Roman & Aurelia Hrab
Peter Hrehorovich
Olga Hrycak
Bohdan Huhlewych
Wasyl & Olya Ilchyshyn
Maria Iskiw
Joseph & Anna Iwanciw
Stefania Iwanczuk
Dr. Alexander & Daria Jakubowych
Mychajlo Jejna
Walter & Natalia Klapischak
Ivan Kobasa
Kateryna Kobryn
Dr. Ivan & Tatiana Kochan
Lydia Korownyk & Family
Dr. Alexander & Anna Kosenko
Christina Kowcz
Nestor & Luba Kozbur
Walter & Anna Kozicky
Lydia Kramarchuk
Alexander Krajchuk
Theodosius & Lubomyra Krupa
Jaroslaw & Vera Kryshtalsky
Rev. Julian Kubinyj
Dr. Ihor & Zenowia Kunasz
Daria Kuzyk
Alexander & Daria Leskiw
Iva Lisikewycz
John & Yaroslawa Luchechko
Natalia Lukashewych
Stephan Mahmet
Iwan Magockyj
Dr. Iwan & Natalia Makarewycz
Wasyl & Eugenia Makuch
Marko & Diana Mandrusiak
Zenon Masnyj
Roman & Lubomyra Melnyk
Mr. & Mrs. Wolodrymyr Mohuchy
Dmytro & Mary Mulyk
Christine Norman
Luba Onuferko
Wolodymyr Orenczuk
Barry & Sonja Orlyn
A. & T. Osadca
Lubomyr & Zenovia Osadca
Wasyl & Oksana Palijczuk
Porfiry & Tamara Pankewych
Parishioneers of Blessed Virgin Mary - Ohio
Lubomyra Pezansky
Charles & Roxolana Podpirka
Hanna Prydatkevytch
Peter Rak
Jarema & Christina Rakowsky
Luba Rakowsky
Dr. Andrew & Ruta Ripecky
Dr. Klemens & Olga Rohozynskyj
Natalia Santarsiero
Antonina Sawczuk
Theodozij & Evdokia Sawkiw
Heinrich & Marie Iwanchuk Schnoes
Myron Sedorowitz
Nestor & Anisa Slust
Wasyl & Anna Sierant
Stephen Skrybailo
Hlikeria Slabicky
Daniel & Anna Slobodian
Dr. Roman S. Slysh
Wolodymyr Smigurowsky
Drs. George & Nadia Sorokowski
Dr. George Sosenko
George & Oksana Sosenko
Dr. Maria Sosenko
Jerry D. Stachiw
Roman Stefaniuk
Wolodymyr & Myroslawa Stojko
Orest Swystun
Mr. & Mrs. Daniel Sztul
George & Roma Temnycky
Andrew & Christina Tershakovec
Tripilia Gallery of Art
UNWLA Branch 9
UNWLA Branch 10
UNWLA Branch 12
UNWLA Branch 33
UNWLA Branch 49
UNWLA Branch 90
UNWLA Svitlychka - Rochester
Ukrainian American Senior Citizens Association - PA
Ukranian National Association
Wolodymyr & Anna Wan Slit
Taras Wolansky
Renata Wolynetz
Alexandra Worobkewich
Bohdan Wynar
George Wynarsky
George Wynnyk
Oleh Wynnyk
Maria & Lidia Wyrsta
Alexandra Yarosh
John Zakoworotny
Roman Zaputowycz
Bohdan & Anita Zelechiwsky
Dr. Zenon Zuk

Привіти підкреслюють важливу місію Українського Музею

З нагоди свого першого 20-ліття, Український Музей отримав багато поздоровлень: від Президента ЗСА Б. Клінтона, від духовних ієрархів українських церков, від громадських організацій, своїх членів і прихильників. Особливу вартість становлять численні привіти від колег – музейних працівників із різних міст України: з Києва, Львова, Івано-Франківська, Коломиї, Тернополя тощо. Усі вони одностайно підкреслюють виняткову місію Українського Музею в Америці – гідно представляти творчий геній українського народу в скарбниці світової культури.

Подаємо кілька привітів, надісланих на адресу Музею в його 20-літній ювілей.

Український Музей
203 Second Avenue
New York, NY 10003
Тел. (212) 228-0110

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

October 18, 1996

Warm greetings to everyone celebrating the twentieth anniversary of the Ukrainian Museum in New York City. I am delighted to join with Ukrainian Americans across our nation in commemorating this special day.

For two decades, the Ukrainian Museum has enriched the lives of its many visitors, and we can all be grateful for the hard work, generosity, and initiative of its founders and supporters. The abundant gifts of the Ukrainian people and culture have helped make America strong, and each of you can take pride in your efforts to maintain and advance this important legacy. By preserving the past and highlighting the present achievements and contributions of the Ukrainian people, you are giving all Americans an opportunity to learn about your vibrant heritage.

Best wishes for a memorable celebration and every future success.

Bill Clinton

Музейники Львова вітають Вас і у Вашій особі співробітників Українського музею у Нью-Йорку з 20 - літнім ювілеєм.
Ваш музей з перших років своєї діяльности і дотепер був і є чи не найповажнішим послом культури України на американському континенті.
Високий професіоналізм, ентузіазм і патріотизм працівників музею та усієї української громади Америки перетворили його у престижний осередок національної духовності.
Ми віддаємо Вам належне за те, що у важкі часи тоталітарного режиму в Україні, Український музей у Нью-Йорку гідно представляв творчий геній нашого народу серед культурного світу.
Тепер ми, громадяни незалежної держави, можемо об'єднати свої зусилля у спільній праці разом з Вами на ниві музейництва в ім'я утвердження авторитету нашої рідної України серед країн світу.
Бажаємо Вам якнайскоріше добудувати музей, поповнення збірок новими експонатами, творчих здобутків у праці, здоров'я, щастя і добра усім.

Директор Львівської картинної галереї
лауреат Державної премії України ім. Т.Шевченка
Голова Національного комітету
Всесвітньої ради музеїв — Борис Возницький

Директор Національного музею у Львові
кандидат мистецтвознавства
Лауреат Державної премії України
ім. Т.Шевченка — Василь Откович

Директор Львівського Палацу мистецтв — Роман Наконечний

Шановні колеги!

Український Музей у Нью-Йорку — найбільша скарбниця нашої духовної і матеріальної культури у зарубіжжі. Впродовж років у чужому середовищі Ви творили справжній подвиг в ім'я України і зберегли для нащадків прекрасні зразки її мистецтва, народного і професійного. У день Вашого ювілею щиро вітаємо Вас, пам'ятаємо нашу співпрацю і надіємося на її продовження. Творчих Вам успіхів у Вашій благородній справі і многая літа всім подвижникам Українського Музею.

Працівники Тернопільського Краєзнавчого музею

Шановні колеги!

З берегів сивого Дніпра-Славутича, з далекої сонячної України, зі стольного граду Києва ми, працівники Державного музею українського народного декоративного мистецтва, шлемо Вам свої щирі й теплі вітання з нагоди 20-річного ювілею Вашого музею.

Ми вдячні Вам за те, що своєю діяльністю популяризуєте українське мистецтво на далекій американській землі, зберігаєте для нинішніх і прийдешніх поколінь колекцію, що засвідчує високі здобутки розуму, духу, таланту, інтелекту українського народу.

Ми сподіваємося на зміцнення наших дружніх зв'язків, на творчу співпрацю в майбутньому.

Тож бажаємо Українському Музею значних досягнень і звершень у його благородній справі.

Вам, шановні колеги, зичимо добра і щастя, миру й любові, великих творчих успіхів.

З повагою,

колектив Державного музею українського народного декоративного мистецтва

Конференція з нагоди 20-річчя КІУС дивиться у майбутнє

Амбасадор України в Канаді Володимир Фуркало високо оцінив важливий і багатолітній внесок Канадського Інституту Українських Студій (КІУС) у розвиток українознавства. У своїй промові 5-го жовтня на бенкеті під час ювілейної конференції 20-річчя КІУСу в готелі та конференційному центрі „Шато Луї" в Едмонтоні амбасадор особливо відзначив провідну позицію інституту в ділянці історії України.

„На протязі кількох століть імперський та тоталітарний режими дивились на український історію з великою підозрою", — сказав Фуркало. — Вона була майже засекречена. Ретельні досліди інституту в цій ділянці є надзвичайно важливими для незалежної України. Ці відомості допоможуть моїй країні відновити її замовчувану історію".

Амбасадор відзначив багато досягнень інституту — від наукової та видавничої діяльности — до проєктів допомоги Україні, і наголосив їх важливе значення для Канади й України. „Це є символічним, що святкування 20-ліття КІУС співпадає у часі з 5-ою річницею незалежної України", — сказав він.

На відзначення 20-річчя КІУС, що є складовою частиною Альбертського університету, організував разом з Альбертською провінційною радою Конгресу українців Канади (КУК) конференцію „Будування майбутнього '96". На окремих сесіях конференції обговорювалося широке коло питань, важливих для українців у Канаді та інших країн.

Триста науковців, підприємців, викладачів, правничих та медичних експертів, а також активістів українського громадського життя зібралися для обговорення питань україназнавства та навчання української мови; національної злагоди та багатокультурности в Канаді; релігійної, політичної та економічної ситуації в Україні; проєктів технічної допомоги та можливостей для капіталовкладень в Україні; збереження українських танців у Канаді та української культурної спадщини у сільських місцевостях в Альберті, а також багатьох інших питань.

У своєму вступному слові директор КІУСу д-р Зенон Когут відзначив, що інститут був створений „з метою зберігати історичні та культурні цінності, потребу в чому глибоко відчувала українська спільнота". Д-р Когут перерахував головні досягнення КІУСу, найважливішим з яких стало видання п'ятитомової англомовної „Енциклопедії України". Вона є найбільшим науковим проєктом, здійсненим українцями в діяспорі. Тепер КІУС займається перекладом на англійську мову десяти томів монументальної „Історії України-Руси" Михайла Грушевського. Протягом минулих 20-ти років інститут видав понад 100 книг і 58 довідників.

Інститут організовує конференції, пропонує стипендії та дослідні дотації, а також підтримує україназнавчі дослідження в університетах Канади, України та інших країн. Методичний кабінет української мови, що діє у складі інституту, видає новаторську серію підручників української мови для двомовних шкіл „Нова".

Постання незалежної Української держави створило багато нових можливостей і обов'язків, сказав далі д-р Когут. КІУС відкриває своє представництво у Києві, почав друкувати свої видання в Україні, надавати дослідні дотації українським науковцям та допомагати українським науковим і освітнім установам у відновленні українських дисциплін. Інститут не обмежує свою діяльність в Україні науковою та освітньою ділянками. Він розпочав 2.2-мільйоновий проєкт, що має на меті допомогти українським законодавцям та експертам у запровадженні законодавчих реформ і є фінансований головно Канадським бюром міжнародного розвитку. У найближчому майбутньому плянується організувати конференцію з питань підприємництва та торговельну виставку.

Скорочення фінансування вищої освіти урядом Альберти на одну третину зменшило внесок університету до бюджету інституту, сказав далі д-р Когут. Незважаючи на це, КІУС продовжував зростати і поширював свою діяльність, головно завдяки жертовності меценатів. Інститут завдячує самим своїм існуванням підтримці української спільноти.

Д-р Когут подякував за невтомну працю засновникам інституту, серед яких були: д-р Манолій Лупул, перший директор; Петро Саварин, видатний правник і діяч Прогресивно-консервативної партії; д-р Альберт Гоголь, колишній міністер вищої освіти; покійний д-р Іван Лисяк-Рудницький, професор української та східноевропейської історії Альбертського університету; д-р Богдан Боцюрків, професор політичних наук у Карлтонському університеті (Оттава) та д-р Юрій Луцький, професор української літератури в Торонтському університеті.

„КІУС продовжуватиме розвивати та зберігати українську мову і культуру, допомагати у розбудові незалежної України та представляти українську науку в англомовному світі, — запевнив д-р Когут. — Праця інституту ще ніколи не була такою важливою".

Під час сесії „Незалежна Україна: шлях у майбутнє" д-р Дейвид Марплз, директор Програми дослідження сучасної України ім. Стасюків та професор історії в Альбертському університеті, висловив „обережний оптимізм". Україна вийшла з міжнародної ізоляції та створила собі репутацію однієї з найстабільніших держав серед колишніх республік Радянського Союзу. Наступного року очікується зростання промислового виробництва, вперше після досягнення незалежності.

Однак, завважив д-р Марплз, Україна має багато серйозних проблем. Кількісно мала еліта контролює величезні багатства, тоді як 65 відсотків населення доведено до зубожіння. Забруднення навколишнього середовища та промислові викиди викликають хвилювання самі по собі, а також додають до погіршення здоров'я населення. Давно переможені хвороби з'являються знову, (наприклад, дифтерія, туберкульоз і навіть холера), а рівень дитячої смертности є одним із найвищих в Европі.

Україна зуміла уникнути етнічних конфліктів та досягнути громадського миру завдяки підкресленню принципу громадянства радше ніж етнічности, сказав д-р Богдан Кравченко, проректор Академії державного управління України і колишній директор КІУСу. Країна зробила важливі кроки у приборканні інфляції, що впала від одного з найвищих рівнів у світі до менш ніж 2 відсотків на місяць. Податкова система України конче потребує реформи. Знищувальні розміри податків аж до 82-85 відсотків створили тіньову економіку, що тепер дає майже половину валового національного продукту України. Більшість заробітків і доходів лишаються незареєстрованими і з них не береться податок. Це означає, що Уряд не має досить грошей фінансувати різні програми і платити своїм службовцям.

Звертаючись до учасників сесії „Релігійні питання в Україні", ад'юнкт професор-дослідник Карлтонського університету в Оттаві Богдан Боцюрків говорив про неймовірне зростання популярности Греко-Католицької Церкви після її легалізації у 1989-90 роках, особливо помітне у Галичині. Сьогодні ця Церква має 3,682 парафії та кілька мільйонів вірних в Україні, майже 90 відсотків з них — у Галичині. Вона є другою найбільшою релігійною організацією в Україні.

Греко-Католицька Церква також має серйозні проблеми, зокрема, брак єдности серед духівництва, продовжив д-р Боцюрків. Поглиблюється різниця між „східньою" і „західньою" орієнтаціями всередині Церкви, багато чоловічих та жіночих монаших орденів не визнають влади місцевих єпископів і навіть глави Греко-Католицької Церкви в Україні, Архиєпископа Любачівського. Відсутність очевидного наступника старіючого Архиєпископа також створює вакуум влади на верхівці ієрархії. Відновлення матеріяльної бази Церкви уповільнється через байдужість Уряду, що так чи інакше може запропонувати лише незначну фінансову допомогу.

Відродження Греко-Католицької Церкви має багато позитивних аспектів, підкреслив д-р Боцюрків. Духівництво, монахи і монахині успішно розгорнули проповідницьку роботу серед дітей та юнацтва по всій Україні; молоді греко-католицькі інтелектуали, що гуртуються навколо Львівської Богословської академії, виконують багато корисної праці.

Володимир Фуркало, амбасадор України в Канаді

Професор Богдан Боцюрків

Департамент Альбертського провінційного парламенту Євген Звоздецький вручає фотографію д-рові Зенонові Когутові, директорові КІУСу

Д-р Сергій Плохій, директор Програми дослідження українських Церков КІУСу, розповів про боротьбу між трьома Православними Церквами в Україні. „Головне розходження є в тому, Москва чи Київ стане центром Православної Церкви в Україні", — сказав він. — Очевидним є, однак, що, незважаючи на боротьбу між Церквами, Православна віра все ширше розповсюджується в Україні, особливо у східному та південному регіонах".

Українська Православна Церква Московського Патріярхату, продовжив д-р Плохій, є найбільшою релігійною організацією в Україні, і уряд Кучми неофіційно підтримує її. Українська Православна Церква Київського Патріярхату, яку підтримував попередній уряд Кравчука, виступає за незалежність Української Церкви, але не за її „українізацію". Українська Автокефальна Православна Церква стоїть на позиціях українського патріотизму та підтримки української культури.

Співдиректор КІУСу і професор української літератури в Торонтському університеті д-р Данило Гусар-Струк сказав учасникам сесії „Україназнавство та українська спільнота", що скорочення урядового фінансування університетів загрожує департаментам славістики та українським програмам у Канаді. Зі збільшенням тиску скасувати курси з малими записами, українські програми в університетах, зокрема, у Торонтському, переживають важкі часи. Ми мусимо якось обґрунтовувати необхідність курсів з української мови та літератури, на які записується в середньому від п'яти до десяти студентів. Українські студентські організації не підтримують українську програму так, як мусили б. Український студентський клуб Торонтонського університету, наприклад, нараховує 100 осіб, тоді як лише 39 студентів записано на українських курсах.

Українська спільнота мусить усвідомити цю проблему, якщо вона не хоче втратити програм, за встановлення яких вона боролась протягом останніх 35 років, сказав д-р Струк. Батьки повинні наполягати на тому, щоб їх діти записувалися на українські курси, коли вступають до університету, незалежно від того, яку ділянку вони студіюють.

Міцна підтримка спільноти є вирішальною для виживання українознавства, погодився директор Центру українських історичних досліджень ім. Петра Яцика КІУСу д-р Франк Сисин. „Університети і уряди треба переконати, що за українознавством стоїть спільнота, що ми не є лише ізольованою групою", — сказав він.

Українські студії пройшли довгий шлях з кінця 1950-их та 60-их років, продовжив д-р Сисин. Він пригадав випадок з 1957 року, коли група українських студентів звернулася до департаменту славістики Ню Йоркського університету з проханням запровадити український курс. Відповідь була, що департамент викладає лише мови, а не діялекти. Перед незалежністю України західне україназнавство залишалось маргінальною ділянкою, до якої академічний світ ставився байдуже, якщо не відверто вороже. Українські студії на Заході були також сурогатом забороненого чи спотвореного марксистською догмою українознавства в Україні. Після незалежности та відродження зацікавлення Україною на Заході українські студії як наукова галузь здобули ширше визнання. Українознавством тепер займаються не лише українці та нащадки українських імігрантів, і тепер воно є доповненням до тих досліджень, що виконуються в Україні.

Директор Методичного кабінету української мови (МКУМ) Маруся Петришин сказала учасникам сесії „Нові підходи до вивчення української мови", що головною проблемою мовних меншин є необхідність наполегливо зберігати і розбудовувати мовну спадщину, не маючи для того багатих і надійних ресурсів. Водночас українці в Альберті мають урядову підтримку програми вивчення української мову на такому рівні, яким не можуть похвалитися інші провінції.

Програма МКУМ зуміла виробити серед учнів початкових кляс позитивне ставлення до вивчення української мови, продовжила М. Петришин. Ця програма була успішно вживана у школах по всій Канаді, а також ЗСА, Бразилії та Англії. Програма спростовує думку тих, хто твердить, що мову можна вивчити лише вдома. І все-таки, спільнота повинна робити більше для підтримання української мови і української свідомости взагалі.

„Ми мусимо обміркувати як спільнота, якою є наша роля тепер у Канаді і в Україні після досягнення незалежности", — сказала М. Петришин. — Форма та зміст українського життя мусять бути осмислені, запліднені навчанням та розвитком, захищені від асиміляції та передані наступним поколінням".

Під час сесії „Кампанія за багатокультурність" уступаючий президент Альбертської провінційної ради КУК Дмитро Якута сказав, що багатокультурність в останні роки вийшла з політичної моди. Це є наслідком глобалізації, збільшення громадського боргу та політики Партії Реформ. Українській спільноті треба відповідно реагувати на напади цієї партії на багатокультурність, бо вони визначають політичні дебати у цьому питанні протягом останніх десяти років. Він закликав громадськість використати параграф 27 (статтю про багатокультурність) канадійської Хартії прав і свобод, щоби дістати урядове фінансування для своїх програм.

Багатокультурність розвинулася у ліберальному політичному кліматі в Канаді, коли до соціяльних програм та двомовности ставились прихильно, сказав д-р Манолій Лупул, колишній директор КІУСу та провідний речник багатокультурности в Канаді. Без цього суспільного клімату „багатокультурність як державна політика неодмінно відімре, як висохнуть і ті фінансові джерела, що зробили її можливою, — заявив він. — Багатокультурність не може існувати у соціяльному та культурному вакуумі".

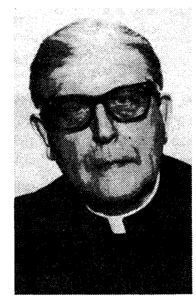
(Інф. КІУСу)

Вшановано отця Е. Шараневича з 90-літтям

У неділю, 13-го жовтня ц. р., Кергонксонська громада гідно вшанувала отця крилошанина Еміліяна Шараневича з 90-літтям. Після Служби Божої в церкві св. Трійці, що її відправили ювілят і парох о. В. Заяць, вібулося прийняття на Союзівці, з участю коло 170 осіб.

Ювілята введено на залю під звуки пісні „Сотвори, Господи", що її заініціював хор „Золотий Гомін", а присутні приєдналися. Ведуча програмою Дарія Степаняк привітала ювілята, о. пароха, доньку ювілята Даду — Слоневську з чоловіком д-ром Олександром, Евгенію Корчинську, сестру бл. п. дружину ювілята, мгр-а права Андрія Слоневського з дружиною Марією і донечкою Лярисою і батька Марії, Михайла Дрогобицького, представників організацій і численних гостей, в тому теж із православної громади. У своєму слові вона обширно змалювала життєвий шлях о. Е. Шараневича, як невтомного і ревного працівника у Божому Винограднику.

Ювілят народився 24-го червня 1906 року в с. Пеняки, повіт Броди. Народну школу закінчив у Великих Мостах, а середню школу в Академічній гімназії у Львові. У 1927 році там вступив на Богословську Академію, яку закінчив у 1931 році. У 1932 році як одружений богослов був висвячений Митрополитом Андреєм Шептицьким. Душпастирює в Синевідську Вижнім (1932-34), в Городку Ягайлонському (1934-37), в Тернополі (1937-39), де навчає теж релігію в українській гімназії „Рідна Школа"; в Ряшеві (1939-1941) є душпастирем для української громади і виконує теж функцію секретаря Українського Допомогового Комітету. У 1941 році повернувся в Україну і в Бережанах навчає релігію в гімназії. У 1942 році за дозволом Митрополита А. Шептицького, на прохання Апостольського Адміністратора о. д-ра Петра Вергуна, виїжджає до Німеччини з осідком Регензбург, як душпастир для робітників, виселених на працю до Німеччини. Кожної неділі відправляє Служби Божі в різних місцевостях, при чому німецькі священики прихильно ставляться до його праці.

о. Шараневич

У 1949 році о. Еміліян емігрує до ЗСА і душпастирює в Шамокіні, Па., Дітройті, Міч., Філядельфії, Па., Бостон, Масс., і Гемпстеді, Н. Й. У цій останній парафії св. Володимира він душпастирює 22 роки. Це довге перебування дозволило йому розвинути працю. Він відновив і прикрасив церкву і побудував Парафіяльний центр — модерну будівлю, що вміщує велику залю, простору сцену, кімнати для парафіяльних сходин і для суботньої школи. Парафіяльний центр вважають прикрасою місцевости, що сусідує з Гемпстедом.

В часі своєї душпастирської праці о. Шараневич пильно звертає увагу на молодь в релігійних і світських організаціях. Він був провідником і інспіратором в релігійних і громадських установах. У 1989 році переходить на емеритуру і оселюється в Кергонксоні. Тут не користає із заслуженого відпочинку, але помагає в парафії, коли парох перешкоджений або неприсутній, виступає з доповідями на академіях з різних нагод, а його недільні проповіді втішаються особливою увагою. Ювілят є автором книжки „Звідомлення доброї новини" (недільні проповіді). Він діяльний теж у громадській праці, а головно в харитативних організаціях; є капеляном для сумівської молоді під час літніх таборів на оселі СУМА в Елленвіл і для пластової молоді під час Пластових Орликіян на Союзівці. Закінчуючи своє слово найкращими побажаннями ювілятові, пролунало гучне „Многая літа".

Дарія Степаняк прочитала привіти, які наспіли від парафії св. Володимира в Гемпстеді (за підписом о. Едварда), від Восьмого куреня Уладу Пластового сеніорату ім. Григора Орлика (за підписом курінного М. Курчака і писаря П. Копистянського) і від СУМА (за підписом голови Ю. Наконечного і секретаря П. Косцьолека).

З привітами виступали полк. Д. Слободян від громади, М. Василик від УККА, М. Вітенко від ООЧСУ, Ганя Слободян від СУА, М. Оприско від „Самопомочі", Оля Равлюк від Церковного комітету, О. Литвин і автор цих рядків у віршованій формі. На бажання ювілята подаємо цей привіт внизу. Ювілятові вручено рожі і декоративну картку з підписами усіх присутніх. Ще раз пролунало „Многая літа", о. Шараневич взяв слово.

Свій ювілей вважає днем подяки, передусім, Всевишньому Богові, що дозволив йому прожити 90 років, родичам, що вможливили йому жити в такій атмосфері, яка створила для нього покликання до священичого стану. Його батько — син священика, а мати — донька священика. Обоє влили в його серце бажання бути священиком, щоби тяглість священичого роду не перервалася. Їхнє бажання сповнилося. В лютому 1932 року слуга Божий Митрополит Андрій Шептицький поклав на його голову свої святительні руки. Цього року ювілят відзначив 64 роки свого священства. Все минуле проходить тепер перед його очима, як в калейдоскопі, і наказує йому схилити голову в покорі із відчуттям вдячности Всевишньому.

Поселившись тепер у Кергонксоні, що нагадує йому рідні Карпати, відчув, що парафіяни св. Трійці стали для нього братами і сестрами у Христі. Зворушений несподіванкою влаштування цього ювілею, він подякував словами „Нехай Бог Отець, Бог Син і Бог Дух Святий буде з вами весь час". Молитвою закінчено цей гарний ювілей.

Високопреподобному і Дорогому Отцеві Крилошанинові Еміліянові Шараневичеві з дев'ятдесятиліттям

ПРИВІТАННЯ

Від вічности у вічність „панта рей"
Пливе нестримно рікою,
Дарма, чи доброю чи злою
Дорогою, життєвий шлях людей.

Відірвані від рідної землі,
Блукаємо уже роками,
Бо так вже склалося із нами,
Життя провести тут на чужині.

І так з течією пливемо й ми
До десь призначеної цілі,
Щасливо, Отче, Ви зуміли
В житті пройти крізь різні буруни.

А Бог не кожному дав
Такого віку щоб дожити,
І радісно ще й відзначити
Дев'ятдесятилітній Ювілей.

З великим умінням і повні ідей,
Навчаєте ревно з амбони,
Про Віру і Божі закони,
На правильний шлях навести людей.

Тож ми сьогодні, на радість нам всім,
Зібрались, щоби звеличати
Ваш День, Божих ласк побажати,
Щоб радість весь Ваш наповнила дім.

Щоб Вам бадьорість блищала з очей,
Слова повчальні плили з грудей,
І хоч років тих не знати з плечей,
Такий природний уже стан речей.

В здоров'ї жийте ще довгі роки,
На славу і користь народу,
Щоб Богом нам дану свободу,
Її зберегти уже на віки.

На многі і благі літа!

Д-р Роман Барановський

Доповідь про мистецький Львів

Ню Йорк (Н. Світлична). — У неділю, 24-го листопада ц. р., українці Ню Йорку й околиць матимуть нагоду зустрітися з Ростиславом Шмагалом, мистецтвознавцем за фахом і за покликан-ням. Молодий віком, Р. Шмагало є своєрідним містком між поколіннями львівських мистців, і в цьому можна буде переконатися в неділю під час його виступу в Українському Музеї на тему „Мистецький Львів сьогодні”. Початок о 2 год. по полудні.

Р. Шмагало, доцент Львівської Академії Мистецтв, викладає історію українського мистецтва, а також історію мистецтва Сходу. Він також є автором і співавтором численних публікацій. Нещодавно, завдяки його зусиллям, вийшла солідна ілюстрована монографія, присвячена творчості Івана Мозолевського і Соні Делоне. Тепер він працює над темою „Мистецька освіта України в міжнародних зв'язках кінця XIX — початку XX століть”. Діставши на дослідження цієї теми престижеву дотацію Ґетті, львівський мистецтвознавець спромігся приїхати на Захід.

У своєму виступі в УМ Р. Шмагало використає відеозапис телевізійних нарисів про сучасне мистецтво Львова, об'єднаних назвою „Мальовид”.

Папа дав...

(Закінчення зі стор. 1)

останнім часом під тиском Ватикану контроля держави над Церквою значно зменшилась.

Головною темою 35-хвилинної зустрічі Папи Івана Павла II і Ф. Кастра була „нормалізація“ діяльности Римо-Католицької Церкви в Кубі. Д-р Ж. Наварро-Вальльс підкреслив і те, що на зустрічі було порушено також справу людських прав, але відмовився від будь-яких докладніших коментарів.

З'єднались два...

(Закінчення зі стор. 2)

Тільки, певне, твориться Держава,
Як і все — сумлінням і трудом.

Яке ж відлуння — переклик із Шевченка думами про „сукровату кров“... Та серед „троянд“ думок, у яких добачає поет і колючки життя, є ще декілька троянд особливо запашних, які так ніжно й ласкаво дарує красуням:

Красуні, на зовнішність вашу
погляну й не раз обернусь.

І далі він пояснює:

Напевно до скону я буду
вклонятися диву із див —
жіночої ґрації чуду.
Без цього, як милу б любив?

Змістом цього вірша впевнив нас А. Кацнельсон, що дата народження — це справа календарна... а не душі висот. І про ту саме висоту читаємо:

Ото такий твій шлях, „Людино,
які висоти не бери,
стає подолана вершина
підніжжям вищої гори

У тому підніжжі „вищої гори“ хвилює, поета питання:

чи будуть з книг моїх, онуки
читать колись життя моє?
Чарівна мово українська,
живи, красуйся серед мов!
Мені ти — наче материнська,
ввійшла в мою навіки кров...
Чи буде знать тебе мій правнук?

У сантименті любові до України поет посилає прохання і побажання:

Йде до кінця моя життєва путь.
Мене ти, Україно, не забудь.
Не буду я, а ти безсмертна будь!

Тому то слід впевнити Абрама Кацнельсона словами його віри у вірші:

та вірю я, що в Україну
повернуться мої пісні.

Повернуться і цвістимуть трояндами висот у пошані і любові, за любов...

А правда підказує впевнити поета словами Тараса Шевченка, якого А. Кацнельсон із особливою увагою вгощає у своїх віршах: ...„Будеш Батьку панувати“...

АҐЕНЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ у Вашінґтоні, в останніх днях на підставі закону про свободу інформа-ції передала до Національного архіву цілий ряд доку-ментів з часів Другої світової війни. Серд них найдено документацію розшифрованих англійцями таємних німецьких радіо-пересилань, де подавано про розстріли жидів під час наступу німців на схід у 1941 році.На підставі цих документів історики та дослідники жидівського голокосту твердять, що англійська розвідка знала про масові винищення німцями жидів, може не в цілій Европі, але в зайнятих німцями частинах СССР.

ДЕРЖАВНІ ВЛАСТІ ПОВІДОМИЛИ, що старший професійний працівник Сі-Ай-Ей оскаржений у шпигунстві на користь Москви 46-річний Геролд Ніколсон запропонував росіянам свої послуги тому два роки, якраз у розгарі всім відомої шпигунської афери ще одно-го службовця Сі-Ай-Ей Олдрича Еймса. Офіційні чин-ники стверджують, що зібрали докладні інформації про його активну працю в користь Москви, зокрема про ідентифікування старшин аґенції та її закордонних аґентів, включно з названням того, кого сам вишколював для розвідчої праці в Москві. Хоч зрада Г. Ніколсона не є такої величини як А.Еймса, одначе вона є більш болючою для членів Сі-Ай-Ей бо зроблена заради матеріяльних користей.

У ПОНЕДІЛОК, 18-ГО ЛИСТОПАДА, Швайцарія відмовила в'їздову візу заїрському президентові Мобуту Сесе Секо. Речник закордонного міністерства підтвердив, що 66-річному президентові Заїру, який понад два місяці проходив лікування у Люзані, а тоді виїхав на Рівієру, де він має власну віллю, знову подав прохання на в'їзд, але цим разом йому відмовили. Причини відмови покищо не відомі, але аналітики підкреслюють, що це був розрахований крок зі сторони Швайцарії.

МИНУЛОЇ НЕДІЛІ, 17-ГО ЛИСТОПАДА, офіційні чинники НАТО вирішили, що 25,000 до 30,000 військовиків включно з 8,500 котинґентом ЗСА, залишаться на довше у Боснії. Амбасадори 16 союзних країн повідомили своїх військових начальників, щоб готувалися до зменшення своїх відділів. Мандат присутности у Боснії 60,000 міжнародного військового континґенту вигасає 20-го грудня, після тієї дати тільки половина залишиться у Боснії. Остаточне рішення в цій справі буде зроблено на початку грудня коли міністри оборо-ни і закордонних справ НАТО зустрінуться у Брюсселі.

Про народ...

(Закінчення зі стор. 2)

Під час завзятих боїх на Тихому океані від Соломонових островів до Окінави з'являвся вояк наваго, і зігнувшись над радіо або над польовим телефоном, завзято передавав важливі військові доручення та інформації. Він це виконував у дуже швидкому темпі, застосовуючи гарлові і монотонно-співучі звуки, незрозумілі для оточення, однак зрозумілі для партнера, що їх перебирав. У загальному 420 навагів в уніформах працювали, переважно у групі по двох. Вони не носили зі собою кодової книжки, бо цілий код запам'ятували і пояснювали, що носять його в голові...

Японці старались використати всю доступну техніку, щоб розшифрувати „наваго код”, однак це їм ніколи не вдалось зробити!

Випрацюють...

(Закінчення зі стор. 1)

проєктів з участю України, визначення національних пріоритетів та місця в міжнародній спільноті космічних держав.

Директор Інституту космічних досліджень Національної Академії Наук Всеволод Кунцевич сказав кореспондентові УНІАР, що чільне місце у здійсненні програми належить його установі. Однак він зауважив, що фінансування космічної науки в Україні недостатнє. За його словами, гроші — 6 трлн. карбованців — виділені цього року на цю галузь, є меншими ніж видатки на участь українських спортсменів в Олімпіяді-96. Він підкреслив, що недостатнє фінансування залежить від теперішнього економічного становища країни. Фінансування ж ІКД В. Кунцевич оцінив як непогане в порівнянні з іншими інститутами НАН.

На засіданні виступила також професор Інституту ботаніки Єлисавета Кордон, яка розповіла про стан космічної біоло-гії в Україні. За її слова-ми, ця галузь почала розвиватися на початку 70-их років. Вчені випрацювали концепції проведення біологічних і біотехнологічних експериментів з бактеріями та рослинами, які знаходяться в активному фізіологічному стані під час космічного польоту, сконструювали спеціяльні культиватори, фіксуючі пристрої та випрацювали систему аналіз експериментального матеріялу.

Пластова Станиця в Баффало відсвяткувала роковини Листопадового Чину

Проходять літа, і вже проминуло 78 років від історичної великої події — 1-го Листопада 1918 року, який у той час розгорівся ясним полум'ям у серцях і душах українського народу та розбудив невмирущу силу і волю, щоб визволитись від сусідів, поневолювачів української землі, і стати вільним народом, власником своєї прадідівської землі.

3-го листопада ц. р. після Літургії і Панахиди, яка відправлялась за героїв Листопадового Чину, о годині 2-ій по полудні зібрались на пластовій оселі „Новий Сокіл” члени пластової станиці, батьки пластової молоді та численні гості, щоб у формі пластового апелю вшанувати великі роковини Листопада. Програма розпочалась молитвою „Царю небесний”. На велику залю-світлицю внесено національний синьо-жовтий та пластовий прапори. Проспівано пластовий гимн та новацьку пісню — „Ми діти українські, ми юні, мов квітки”.

Ст. пл. сестричка Ірена Ващак сказала про значення роковин Листопада; вона й проводила програмою апелю. Присутні проспівали пісню — „Гей, у лузі червона калина”, а під звуки сурмача ст. пл. Адя Депутата вшановано пам'ять поляглих героїв хвилиною мовчання. Опісля наступив пластовий обряд іменування, який провів ст. пл. Мирон Депутат. До присяги перед пластовим прапором станула пл. прихильниця Дара Дзюба-Бравн. Проспіванням пластового „Обіту”, врученням відзнаки пластунки учасниці присутні тричі гучним „Скоб!” завершили радісну хвилину. Новацьку „Обіцянку” зложила маленька „квіточка з України” (недавно прибула) Леся Депутат. На знак признання повноправної новачки на її шию зложила жовту новацьку хустину сестричка Ірена Ващак.

Дальшу програму виповнили ряд проказаних деклямацій новацтвом та юнацтвом, які переплітались мельодійними стрілецькими піснями. Любо було слухати виголошувані деклямації, які приходили на пам'ять, передані відважно й добрим наголошуванням. За цю вмілість присутні нагородили їх рясними оплесками.

На особливе признання глядачів заслужила новачка Леся Депутат, яка з ніжним чуттям дитячого захоплення напам'ять проказала довгого вірша Р. Завадовича — „Лев на сторожі”, за що вдячна публика також нагородила її щедрими оплесками.

З Листопадом зв'язана також наша вдячність і пам'ять про великого сина українського народу, князя української Церкви Митрополита Андрея Шептицького, який помер 1-го листопада 1944 року. За вияв любови до української молоді, особливо пластової, Митрополит став першим найбільшим добродієм Пласту. Святим добрим поглядом глядів з портрету, прибраний свіжим квітом чорнобривців та червоними гілками калини, Митрополит, коли новак Олесь Коновка проказав вірша:

„...Немов лечу до міста
Львова,
Де небом оповита,
Видніє постать дорога
Святця, Андрея
Митрополита”...

Пластова Станиця з численно прибулими людьми гарно звеличали великі роковини Листопада, зі зворушливим чуттям і поєднанням з усіма героями, які у палкій любові до України віддали своє життя. Чудово складена декорація, де на краєчку осіннього лісу, вкритого килимом спадаючих кольорових листочків, притулилась символічна стрілецька могила з березовим хрестом і вояцьким шоломом, а біля неї — вінок з червоної калини та золотим написом: „Стрілецька Слава!” Кругом цієї декоративної картини, на стояках золотились великі кличі-написи: „Вітай, Україно!”, „Многая літа, Україно!”, „Живи, радій, Україно!”

Слова подяки за численну присутність висловив станичний пл. сен. Ярослав Пришляк: „Наша Україна, це немов п'ятирічне дитятко, вже не рачкує, і хоч часом зашпортується, але підіймається і з успіхом крокує на власних ногах. На бережанській ратуші в Україні на металевій таблиці з бюстом поета Богдана Лепкого є слова: 'Тепер для України треба жити, а не вмирати!'

Ми щасливі, що можемо відзначити річницю подій Листопада, бо за нашого життя здійснилися воля і свобода українського народу — стати Україні вільною і незалежною державою, поміж вільними народами світу. Жиймо і радіймо, а передусім відкриймо вікна і двері нашого серця в об'єднанні української людини до людини, шукаймо його по наших товариствах і організаціях в українських скупченнях — громадах, воно конечно потрібне для народу України тут, на поселеннях, і там — у любій Україні!”

Проспіванням національного гимну „Ще не вмерла Україна” закінчено програму апелю. В цей же день, у неділю рано, члени пластової Станиці в одностроях, з пластовим прапором взяли участь у поминальній Літургії та Панахиді.

Братчик Славко

З шкільного життя

У суботу, 2-го листопада, в Філядельфії, у приміщенні УОКЦентру учнями Нашої Української Рідної Школи (НУРШ) відзначено дві незабутні дати: Першого Листопада 1918 року, коли в столиці Галичини замайорів синьо-жовтий прапор і була утворена Західня Українська Народна Республіка. Ця подія, що сколихнула уми всіх українців, так званий „листопадовий зрив“, була ніби поштовхом до відродження України; 1-го листопада 1944 року, коли перестало битись серце великого мужа Церкви Митрополита Андрея Шептицького. Словами про це розпочала шкільне свято доповідачка Ольга Смоливець, учениця 12-ої кляси. Гарно прочитав вірш „Стрілецька присяга“ учень 9 Б кляси Юра Паньків. Суттєвим доповненням до доповіді була підготовлена самими учнями сценічна імпровізація у виконанні учнів 12-ої кляси: А. Біди, І. Тимчук, Н. Струтинської, Т. Данкулич та учня 11-ої кляси, А. Луціва. Вони уособлювали душі покійного Митрополита Галицького Андрея та січових стрільців, які власним життям уможливили події, що довели до відродження України в 1991 році.

Хор учнів 1-ої кляси та ансамбль 2-ої кляси під керівництвом вчительки Уляни Заліпської виконали декілька українських пісень. Деклямували вірші Андрій Леськів і Аруся Вотерс (3-тя кляса) та учні 2-ої кляси. Чудовою грою на фортепіяно порадувала присутніх учениця 9А кляси Лариса Гудь, за що була нагороджена щирими оплесками. Андрій Луців (11-та кляса) знову був на сцені вже в іншій ролі: з-під його вправних рук заля заповнилась звуками цимбал.

Воістину працьовиті і талановиті українські діти! А скільки ще нерозкритих талантів... Такі невеликі шкільні імпрези дають можливість виявити хист і здібності дітей, особливо, коли вони самі є ініціяторами і зачинателями.

І знову на сцені ведуча О. Смолинець. Вона зачитує імена репрезентантів кляс від 5-ої до 12-ої.

Директор школи д-р Олександер Лужницький проводить церемонію присяги членів уряду Ради учнів НУРШ.

„... Я буду зберігати шкільні традиції та вводити зміни для добра школи. Я буду все це виконувати з Божою допомогою на славу Україні і, НУРШ“, — повторюють учні слова присяги.

Шкільне свято закінчилось відспіванням українського гимну.

Галина Клюк-Дзівак

На з'їзді...

(Закінчення зі стор. 1)

Проф. Олександер Сидоренко (Стейтовий університет в Арканso), секретар Міжнародного товариства ім. М. Грушевського, виголосив наступну доповідь „Українська історіографія в післяколоніяльній добі”, в якій з'ясував здобутки української історіографії за часів М. Грушевського, а заразом наголосив потребу досліджувати історію України на основі нових історіографічних і історіософічних моделів. Він коротко з'ясував новий концепційний модель „післяколоніяльної історіографії”, який охоплює український історичний процес в контексті світової історії.

Д-р Франк Сисин, директор Дослідчого центру історії України ім. П. Яцика при Канадському Інституті Українських Студій (Албертський університет), обговорив значення англомовного перекладу „Історії України-Руси” для неукраїнського науковця, а також висунув деякі питання щодо історичної схеми Грушевського і його концепцій „нової історії” України. Як головний дискутант, він обговорив попередні доповіді і коротко зупинився на взаєминах України з Росією. Проф. Ф. Сисин є спеціялістом доби Богдана Хмельницького.

Д-р Т. Гунчак (Ратґерський університет) не був присутнім, і його доповідь п. з. „Інтерпретація історії України в американських університетських підручниках” не була відчитана.

Після доповідей розгорнулася жвава дискусія, присвячена окремим питанням історичної спадщини М. Грушевського, сучасному станові української історичної науки і проблемам тенденційного насвітлення історії України. Голова сесії Л. Винар в заключному слові підкреслив, що сучасні російські історики, як і в добі Грушевського, дальше уважають Київську Русь частиною російської історії, що видно у їхніх наукових виданнях. Отже історія завертається і історіографічні концепції Грушевського, у багатьох випадках, дальше актуальні. Він зазначив, що схему Грушевського не можна звужувати до 1900-их років, але до уваги треба взяти його праці, що появилися після 1924 року в Україні, зокрема його реґіональні історичні дослідження, в яких він продовжував і поширював історичну схему історії України і Східньої Европи.

Конференція відбулася в готелі Парк Плаза в Бостоні. Треба згадати, що це вже третя наукова конференція в Америці, зорганізована УІТ у співпраці з іншими науковими установами, яка присвячена відзначенню 130-ліття народження найвидатнішого українського історика і неперевершеного організатора українського наукового життя (НТШ, УНТ, ВУАН), як також будівничого першої української демократичної держави в XX столітті — Української Народної Республіки.

Доповіді плянується видати в окремому англомовному збірнику УІТ, присвяченому твор-чості і діяльности М. Грушевського.

ПОДЯКА

Дня 15-го вересня 1996 р. по довгій недузі упокоївся мій найдорожчий МУЖ

СВ. П.

РОМАН ЯСЬКІВ

колишній дивізійник, співосновник Т-ва „Січ” в Елизабет, Н. Дж. та член квартету „Каравана”.

Щира подяка Всеч. отцям: митр. д-рові І. Тилявському, митр. В. Мельникові, о. В. Волощукові та митр. д-рові І. Білиничу: за духову опіку, Панахиди та похоронну відправу.

Всім тим, які відвідували покійного мужа за поміч, співчуття, прощальні слова та молитовне поєднання в час нашого горя.

Всім, що зложили пожертви на добродійні цілі в пам'ять покійного мужа а родині за квіти.

На Фонд „Вісті Комбатанта”	300.00 дол.
На Фонд „СУА”	100.00 дол.
На Фонд сиріт в Україні	1,190.00 дол.
Разом	1,590.00 дол.

дружина АЛЕКСАНДРА з родиною та внуками

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

БОГДАНА-МИРОСЛАВА БОЯРСЬКОГО

буде відправлена 28-го листопада 1996 р.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в українській католицькій церкві:
св. Трійці в Кергонксоні, Н.Й.

ІЗИДОРА БОЯРСЬКА

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність нашого найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ і БРАТА

бл. п.

СТЕФАНА ПІДПЕРИГОРИ

буде відправлена поминальна

Свята Літургія

3-го січня, 1997 року о год. 8-ій рано:

в Катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії, 883 Franklin St.

Про молитви за спокій душі покійного просимо приятелів та знайомих:

дружина — ЕЛЬВІРА
дочка — ОЛЬГА
син — ІЛЛЯ з дружиною SINDI
внуки — КРИСТОФОР
— ІЛЛЯ
— ДЖУЛІЯННА
сестри в Україні.

УСВТ „Ч. Січ" (жінки) — С. І. „Сторм" СК (жінки) — 4:1
УСВТ „Ч. Січ" (жінки) — Медісон ВМК (жінки) — 4:2

Ці дві перемоги жіноча дружина „Ч. Січі" здобула в днях 3 і 10 листопада ц. р. Завдяки черговим 6-ти точкам, „Ч. Січ" стала співлідером вищої жіночої дивізії Ґарден Стейт Сакер Ліґ Ню Джерзі, маючи досі на свойому конті 18:6 точок і 18:9 відношення ґолів. У змаганнях на виїзді в Стетен Айленді з місцевим клюбом „Сторм" наша дружина мала значну технічну перевагу, завдяки якій кращі снайперки Човлінська і Кеслєр здобули по два ґолі.

В зустрічі з клюбом Медісон „Ч. Січ" домінувала на грищі, в більшості володіла м'ячем. Переможні ґолі здобули Христина Мольнар, Човлінська — 2 і Кеслєр.

ПОДІЇ

Ю. ШЕВЧУК ДОПОВІДАТИМЕ В ІНСТИТУТІ ІМ. ГАРРІМАНА

Ню Йорк. — Тут в Інституті ім. Гаррімана при Колюмбійському університеті відбудеться у п'ятницю, 22-го листопада, третя дискусія „круглого стола" на тему української мови і мовного плянування в Україні, що їх веде д-р Антоніна Березовенко. Тим разом головним доповідачем буде Юрій Шевчук. Дискусія відбудеться в Будинку міжнародних справ, 420 захід 118 вул., у кімнаті ч. 1219 і триватиме від 12 год. полудня до 2-ої по полудні.

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ І. КЕДРИНА

Ню Йорк. — Тут у суботу, 23-го листопада, заходами Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці відбудеться вечір присвячений пам'яті ред. Івана Кедрина. Участь у програмі беруть: Василь Калинович, Ольга Кузьмович, Василь Маркусь, Олег Романів, Леонід Рудницький. Початок в 5-ій год, по полудні в домі НТШ, 63 Четверта авеню в Ню Йорку, між 9-ою і 10-ою вулицями.

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези будуть поміщені у „Свободі" **тільки після появи платних оголошень** у щоденнику або „Українському Тижневику".

Редакція „Свободи"

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Жіноча відбиванкова дружина „Ч. Січі" — першуном турніру ЮСВБА

Розпочалися прелімінарні відбиванкові турніри ЮСВБА (Відбиванкової Асоціяції ЗСА) в районі Ґарден-Емпаєр, в яких беруть участь теж дружини „Ч. Січі". Один з цих турнірів з участю 5-ти клюбів пройшов у суботу, 2-го листопада ц. р., в м. Лівінґстоні. Ігри турніру на початку проходили круговою системою і по їх закінченні— півфінальні і фінальні. Згідно з вислідами, перше місце в групі здобув клюб „Май Фолт", що виграв усі зустрічі. „Ч. Січ", „Квантум ліперс" і „Кросровдс", — усі здобули по 4 перемоги, але українки мали на своєму конті краще відношення точок і тому зайняли 2-ге місце.

Згідно з правилом турніру, слідували півфінальні змагання, в яких „Ч. Січ" елімінувала „Квантум ліперс" вислідом 15:10, 15:9, а на другому корті „Май Фолт" подолав „Кросровдс". У фіналі „Ч. Січ" в завзятому змагу перемогла іменитих суперниць „Май Фолт" вислідом 15:10, 15:13, і таким чином здобула свій перший успіх в новому сезоні.

Склад „Ч. Січі": А. Томко, З. Завадівська, І. Іваськів, Л. Рудакевич, Л. Микитин, Х. Кош, Т. Кордуба. Провідниці — А. Томко і З. Завадівська. Новим успішним тренером став Михайло Завадівський.

О. Т.

УСК Ню Йорк — Барстонворт Роверс СК — 2:4
УСК Ню Йорк — Крайміян Тиркіш СК — 2:4

У двох чергових змаганнях за чемпіонат ІІ-ої дивізії Космополітальної Ліґи Ню Йорку, що відбулися в днях 3 і 10 листопада ц. р., перша дружина УСК зазнала двох поразок ідентичними вислідами — по 2:4.

В грі з „Барстонвортом" наша дружина, не зважаючи на відсутність кількох чолових футболістів, що не з'явилися на площу змагань, була рівнорядним суперником, одначе стрільці нападу не вповні використали усі підворітні можливості. Ґолі для УСК здобули Розафіо і Карлініос. Резерва УСК перемогла в передзмагу резерву „Барстонворот Роверс", вислідом 2:1.

В зустрічі з „нашими" кримськими турками дружина УСК мала ігрову перевагу, головно в першій половині, коли Сильва і Вестфол здобули ведення 2:1.

Після відпочинку „кримчани" в свою чергу перейняли ініціятиву, яку зуміли втілити в перемогу, здобувши три ґолі підряд, яким і встановили кінцевий вислід зустрічі 4:2. Резерва УСК розгромила резервістів турків високим вислідом 5:0.

Після цих двох змагань І-ша дружина УСК займає в показнику табелі ігор 4-те місце, а резервова дружина очолює показник табелі ігор в своїй дивізії.

С. К.

• ПРАЦЯ •

FUNERAL DIRECTORS